

Trade Playbook

ถอดรหัสยุทธศาสตร์

พา MSMEs ไทยเจาะตลาดเชิงรุก

และเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและห่วงโซ่อุปทานในตลาดเป้าหมาย

MARKET
INTELLIGENCE

STRATEGY
& PLANNING

BUSINESS
CONNECTIONS

INDUSTRY &
SUPPLY CHAIN
INTEGRATION

คำนำ

โลกการค้าในปัจจุบันได้ก้าวพ้นยุคของการแข่งขันด้านราคาและพรมแดนแบบดั้งเดิม เข้าสู่ยุคแห่งการจัดระเบียบห่วงโซ่อุปทานใหม่ (Supply Chain Reconfiguration) ภูมิรัฐศาสตร์ที่แตกขั้ว สงครามเทคโนโลยี การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Net Zero) ตลอดจนการเข้าสู่สังคมสูงวัย ล้วนเป็นปัจจัยเร่งที่ทำให้มหาอำนาจทางเศรษฐกิจและประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย ต้องปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ระดับชาติให้ก้าวทันกับบริบทโลกและบริบททางเศรษฐกิจภายในประเทศ

รายงาน เรื่อง Trade Playbook ถอดรหัสยุทธศาสตร์ พา MSMEs ไทย เจาะตลาดเชิงรุก และเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและห่วงโซ่อุปทานในตลาดเป้าหมาย ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งเน้นการถอดรหัส (Decode) นโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศเป้าหมายหลักทั่วโลก โดยเปลี่ยนผ่านบทบาทของกระทรวงพาณิชย์จากการเป็นเพียงผู้สนับสนุนการค้าตลาดเชิงรับ สู่การเป็นนักยุทธศาสตร์ผู้วางรากฐานและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานเชิงรุก

เนื้อหาภายในเล่มไม่ได้นำเสนอข้อมูลสถิติหรือสถานการณ์ทั่วไป แต่เป็นการชี้เป้าช่องว่างทางเศรษฐกิจและห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Gap) และกำหนดยุทธวิธีจับคู่ (Strategic Matching) อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อชี้แนะว่าอุตสาหกรรม สินค้า และบริการใดของไทย ที่สามารถเข้าไปเติมเต็มและเข้าร่วมอยู่ในห่วงโซ่อุปทานของประเทศเป้าหมายจนกลายเป็นพันธมิตรที่ไว้วางใจได้ (Trusted Partner) ในสายการผลิตระดับโลก

ผู้จัดทำจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อเสนอแนะในรายงานฉบับนี้จะเป็นเข็มทิศสำคัญในการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน เพื่อยกระดับขีดความสามารถของ MSMEs ไทย และสร้างความยั่งยืนทางการค้าให้แก่ประเทศไทยบนเวทีโลกต่อไป

กองยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการแข่งขัน
สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
มีนาคม 2569

สารบัญ

	หน้า
กลุ่มที่ 1 กลุ่มมหาอำนาจผู้กำหนดระเบียบโลก (The Global Powers)	
1.1 สหรัฐอเมริกา	2
1.2 จีน.....	4
กลุ่มที่ 2 กลุ่มหุ้นส่วนนวัตกรรมและเทคโนโลยีสีเขียว (Innovation & Green Tech Partners)	
2.1 ญี่ปุ่น	7
2.2 เกาหลีใต้	9
2.3 ไต้หวัน.....	10
2.4 ออสเตรเลีย	13
2.5 แคนาดา.....	15
กลุ่มที่ 3 กลุ่มอาเซียน (ASEAN Region)	
3.1 มาเลเซีย.....	18
3.2 อินโดนีเซีย	19
3.3 เวียดนาม	20
กลุ่มที่ 4 กลุ่มตะวันออกกลางแห่งวิสัยทัศน์ใหม่ (The Middle East Visionaries)	
4.1 สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE)	23
4.2 ซาอุดีอาระเบีย	25
กลุ่มที่ 5 กลุ่มตลาดเกิดใหม่และประตูการค้าเชิงยุทธศาสตร์ (Emerging Markets & Strategic Gateway)	
5.1 อินเดีย.....	28
5.2 เม็กซิโก	30
5.3 แอฟริกาใต้.....	32
5.4 ศรีลังกา.....	34

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

MSMEs คือ กลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ซึ่งความสำเร็จในการส่งออกยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจเชิงลึกต่อนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศคู่ค้า เพื่อกำหนดทิศทางการเจาะตลาดและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน รายงานฉบับนี้จึงจัดทำขึ้น เพื่อเน้นการถอดรหัส (Decode) นโยบายของประเทศเป้าหมายหลักทั่วโลก พร้อมเปลี่ยนบทบาทของกระทรวงพาณิชย์จากผู้สนับสนุนการทำการตลาดเชิงรับ ไปสู่การเป็นนักยุทธศาสตร์ที่วางรากฐานและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานเชิงรุก

การวิเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ โอกาสทางเศรษฐกิจ และข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ 5 กลุ่มตลาด

กลุ่มที่ 1: กลุ่มมหาอำนาจผู้กำหนดระเบียบโลก (The Global Powers)

- **สหรัฐอเมริกา:** ตลาดที่ต้องเผชิญกับนโยบาย America First และแนวทางการตั้งฐานการผลิตกลับประเทศ (Reshoring)
 - **ช่องว่างของสหรัฐอเมริกา:** ความต้องการซัพพลายเออร์ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และแผงวงจรพิมพ์ (PCB) จากแหล่งผลิตนอกจีนตามแนวโน้ม China Plus One ตลอดจนการนำเข้าสินค้าอาหารแปรรูป อาหารทะเล และอาหารสัตว์เลี้ยง
 - **ข้อเสนอแนะ:** การพัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายห่วงโซ่อุปทานการผลิตที่มีสัดส่วน Local Content สูง เพื่อบรรเทาแรงกดดันด้านดุลการค้าและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาด
- **จีน:** ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 มุ่งพึ่งพาตนเองควบคู่กับการส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว
 - **ช่องว่างของจีน:** การเชื่อมโยงเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ของจีน ความต้องการสินค้าที่ช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ตลอดจนแนวโน้มการเติบโตของบริการ Wellness
 - **ข้อเสนอแนะ:** การใช้ประโยชน์จากอีคอมเมิร์ซของจีน เพื่อเป็นช่องทางนำร่องกระจายสินค้าพรีเมียม พร้อมทั้งดำเนินโครงการ In China, For China Readiness เพื่อเสริมความพร้อมในการเชื่อมโยงและยึดโยงกับห่วงโซ่อุปทานของจีนสำหรับตลาดภายในจีน โดยเฉพาะ

กลุ่มที่ 2: กลุ่มหุ้นส่วนนวัตกรรมและเทคโนโลยีสีเขียว (Innovation & Green Tech Partners)

- **ญี่ปุ่น:** กำลังปรับทิศทางนโยบายการร่วมสร้างสรรค์กับกลุ่มประเทศ Global South (Co - Creation)
 - **ช่องว่างของญี่ปุ่น:** ภาวะขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตร ความต้องการอาหารฟังก์ชัน ชิ้นส่วนคาร์บอนต่ำสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ และบริการด้าน Digital Content
 - **ข้อเสนอแนะ:** การผลักดันความร่วมมือ Thai-Japan Co-Creation ที่มุ่งการพัฒนา นวัตกรรมร่วมกัน พร้อมทั้งการจัดทำโครงการ Japan-Ready Green Program เพื่อยกระดับ MSMEs ไทย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของญี่ปุ่น

- **เกาหลีใต้:** มุ่งพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมการผลิตขั้นสูง ควบคู่การลดความเสี่ยงจากปัจจัยภูมิรัฐศาสตร์
 - **ช่องว่างของเกาหลีใต้:** การพึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วนด้านการประมวลผลคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป
 - **ข้อเสนอแนะ:** การยกระดับระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้า เพื่อรองรับอุปสรรคทางการค้าประเภทมาตรการทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) รวมถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านฉลากสินค้าเป็นภาษาเกาหลี
- **ไต้หวัน:** ดำเนินยุทธศาสตร์ Taiwan Plus One เพื่อกระจายความเสี่ยงจากสงครามเทคโนโลยีของมหาอำนาจ ควบคู่กับการเร่งขับเคลื่อนนโยบายมุ่งใต้ใหม่ (New Southbound Policy) โดยปรับจากการขยายตลาดไปสู่การย้ายฐานการผลิต เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทาน
 - **ช่องว่างของไต้หวัน:** ความต้องการย้ายฐานการผลิตแผงวงจรพิมพ์ (PCB) และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ออกจากจีน ความต้องการซัพพลายเออร์ที่มีมาตรฐาน การพึ่งพาการนำเข้าอาหารแนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงวัยขั้นสุดยอด และการเติบโตของความต้องการบริการด้านสุขภาพ
 - **ข้อเสนอแนะ:** การจัดตั้ง Medical Innovation Co-Creation Sandbox เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมร่วมด้านการแพทย์และสุขภาพ การพัฒนาความร่วมมือเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานระหว่างผู้ผลิตแผงวงจร ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และบริษัทเทคโนโลยีของไต้หวัน ตลอดจนการผลักดันการส่งออกอาหารเพื่อสุขภาพ ผลไม้อร์แกนิก และการขยายธุรกิจแฟรนไชส์บริการไทย เช่น สปาและนวดไทย ควบคู่ไปกับผลิตภัณฑ์สปาและเครื่องสำอางค์ออร์แกนิกภายใต้แนวคิด Thai Franchise Go Taiwan
- **ออสเตรเลีย:** ขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ Future Made in Australia โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับความยั่งยืนและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
 - **ช่องว่างของออสเตรเลีย:** ความต้องการสินค้าที่ตอบโจทย์การลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน โดยเฉพาะในกลุ่มยางและพลาสติก ตลอดจนสินค้าเกษตรที่ต้องผ่านเกณฑ์ความปลอดภัยทางชีวภาพที่เข้มงวด
 - **ข้อเสนอแนะ:** การจัดให้มีบริการให้คำปรึกษา “BICON Ready” แก่ผู้ส่งออกในกลุ่มผลไม้ สัตว์น้ำ และอาหารแปรรูป เพื่อเตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับมาตรฐานความปลอดภัยทางชีวภาพของออสเตรเลียก่อนการส่งออก พร้อมทั้งสนับสนุนการจัดทำใบรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นต์ (Carbon Footprint) และการพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับสำหรับผู้ส่งออกสินค้ายางและพลาสติก เพื่อยกระดับความน่าเชื่อถือ
- **แคนาดา:** กำลังปรับโครงสร้างการค้า เพื่อลดการพึ่งพาสหรัฐอเมริกาและจีน พร้อมทั้งการมุ่งสร้างพันธมิตรทางการค้าใหม่ในภูมิภาคอาเซียนภายใต้ยุทธศาสตร์อินโด - แปซิฟิก
 - **ช่องว่างของแคนาดา:** การมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ของภูมิภาคอเมริกาเหนือ ตลอดจนศักยภาพของตลาดผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อสูง และมีความต้องการสินค้าอาหารแห่งอนาคต (Future Food)
 - **ข้อเสนอแนะ:** การสนับสนุนอุตสาหกรรมอาหารและชิ้นส่วนยานยนต์ที่ได้รับการรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นต์ มาตรฐานแรงงาน และสิทธิมนุษยชน เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันในตลาดสากล พร้อมทั้งส่งเสริมการนำกลุ่มสตาร์ทอัพด้าน Food Tech และบริษัทแอนิเมชัน/เกม เข้าร่วมกิจกรรมเจรจาธุรกิจ (Business Matching) และการนำเสนอผลงาน (Pitching) กับนักลงทุนและสตูดิโอชั้นนำในแคนาดา เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการรับจ้างผลิตและการร่วมลงทุนในระยะยาว

กลุ่มที่ 3: กลุ่มอาเซียน (ASEAN Region)

- **มาเลเซีย:** มุ่งพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีขั้นสูงและเศรษฐกิจสีเขียว
 - **ช่องว่างของมาเลเซีย:** การขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) และการประกอบเซมิคอนดักเตอร์ขั้นสูง ซึ่งส่งผลให้มีความต้องการชิ้นส่วนยานยนต์ แบตเตอรี่ และระบบสายไฟที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น การเผชิญข้อจำกัดด้านวัตถุดิบต้นน้ำจากธรรมชาติและสมุนไพรรวมถึงความต้องการนวัตกรรมบรรจุภัณฑ์ทางการแพทย์ และกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวด ส่งผลให้เกิดความต้องการบรรจุภัณฑ์ประเภทรีไซเคิลและพลาสติกชีวภาพ
 - **ข้อเสนอแนะ:** การผลักดันยุทธศาสตร์ Thai-Malaysia Supply Chain Integration โดยมุ่งเน้นการส่งออกสินค้าชิ้นกลางและวัสดุคาร์บอนต่ำ การแสวงหาโอกาสความร่วมมือในเขตเศรษฐกิจพิเศษยะโฮร์ - สิงคโปร์ ตลอดจนการจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ของมาเลเซีย
- **อินโดนีเซีย:** ดำเนินนโยบายปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ ผ่านการกำหนดสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content: TKDN) ควบคู่กับมาตรฐานสากล
 - **ช่องว่างของอินโดนีเซีย:** ความพยายามพัฒนาไปสู่การเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (EV) และอุตสาหกรรม 4.0 ซึ่งยังคงมีความต้องการชิ้นส่วนและวัสดุชิ้นกลาง แม้จะอยู่ภายใต้ข้อกำหนด TKDN
 - **ข้อเสนอแนะ:** การให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการด้านมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมความพร้อมในการเชื่อมโยงและเข้าสู่ตลาดอินโดนีเซียอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมเจรจาธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการนำผู้ผลิตชิ้นส่วนและวัสดุชิ้นกลางเข้าร่วมการเจรจาแบบ B2B กับสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในอินโดนีเซีย เพื่อเสนอเป็นทางเลือกในการสนับสนุนโรงงานท้องถิ่นให้สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ TKDN ได้ตามเป้าหมาย
- **เวียดนาม:** กำลังยกระดับสู่การเป็น Strategic Node ของภูมิภาค พร้อมใช้ประโยชน์จากโอกาสในตลาดคาร์บอนเครดิต
 - **ช่องว่างของเวียดนาม:** Cluster อุตสาหกรรมทางภาคเหนือที่ดึงดูดแบรนด์ระดับโลกมาตั้งฐานการผลิต แต่ยังคงขาดซัพพลายเออร์ชิ้นส่วนชิ้นกลางภายในประเทศ ตลาดคาร์บอนเครดิตซึ่งอยู่ระยะแรกเริ่มทำให้โรงงานต้องเร่งปรับตัวด้วยเทคโนโลยีประหยัดพลังงาน ขณะเดียวกันการเร่งผลักดัน MSMEs สู่ยุคดิจิทัลสร้างความต้องการซอฟต์แวร์ด้านบัญชี โลจิสติกส์ และการบริหารคลังสินค้า
 - **ข้อเสนอแนะ:** การจัดทำแผนที่วิเคราะห์ความต้องการชิ้นส่วนและสินค้าชิ้นกลางของ Cluster อุตสาหกรรมทั้งภาคเหนือและภาคใต้ของเวียดนาม และนำผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยเข้าร่วมกิจกรรม B2B Matching กับฝ่ายจัดซื้อของโรงงานในเวียดนาม พร้อมจับคู่ธุรกิจระหว่าง Tech Startups และบริษัท Green Tech ของไทยกับกลุ่ม Local Champions ของเวียดนามที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีและมีใช้ภายใต้ Decree 20/2026 เพื่อร่วมทุนและขยายฐานลูกค้า นอกจากนี้ ควรเตรียมความพร้อมให้ MSMEs ไทยที่ส่งสินค้า โดยเฉพาะวัสดุก่อสร้างและพลาสติก สามารถจัดทำเอกสารรับรอง Carbon Footprint ให้สอดคล้องกับระเบียบตลาดคาร์บอนเครดิตของเวียดนาม

กลุ่มที่ 4: กลุ่มตะวันออกกลางแห่งวิสัยทัศน์ใหม่ (The Middle East Visionaries)

- **สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE):** ดำเนินนโยบายภายใต้วิสัยทัศน์ We the UAE 2031 มุ่งเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัลและเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยใช้ CEPA (หรือ FTA) เป็นช่องทางสู่การค้าเสรี และยังคงบทบาทเป็น Re-export Hub ของภูมิภาค
 - **ช่องว่างของ UAE:** ข้อจำกัดด้านพื้นที่เพาะปลูกและแหล่งน้ำ ทำให้ความมั่นคงทางอาหารเป็นประเด็นสำคัญ นโยบาย Circular Economy กระตุ้นความต้องการบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสามารถรีไซเคิลได้ในภาคค้าปลีกและอุตสาหกรรมอาหาร ประชากรและ Expats มีกำลังซื้อสูง และนิยมกิจกรรม Wellness และบริการทางการแพทย์ ความต้องการนำเข้าและ Re-export ชิ้นส่วนยานยนต์ของภูมิภาค MENA และการเปลี่ยนผ่านไปสู่การใช้สถานีชาร์จ EV
 - **ข้อเสนอแนะ:** การเร่งรัดปิดดีลความตกลง CEPA ไทย - UAE การส่งเสริมให้ UAE เป็น hub กระจายสินค้าฮาลาลและสินค้า BCG ของไทยในภูมิภาค MENA และการจัดงาน Thailand-UAE Circular Economy & Food Tech Summit พร้อมเวทีเจรจาธุรกิจระดับ High-level โดยเชิญนักลงทุนจาก UAE Investment Funds ฟังการนำเสนอแผนธุรกิจของบริษัทเทคโนโลยีอาหารและนวัตกรรมตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG ของไทย เพื่อดึงเม็ดเงินลงทุนมาสร้างโรงงานแปรรูปในไทยและส่งออกไป UAE สร้างความมั่นคงทางอาหาร
- **ซาอุดีอาระเบีย:** กำลังเปลี่ยนผ่านประเทศภายใต้ Saudi Vision 2030 เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากน้ำมัน และลงทุนสร้าง Giga-projects เช่น NEOM
 - **ช่องว่างของซาอุดีอาระเบีย:** การเร่งสร้างเมืองใหม่และพัฒนาอุตสาหกรรมนอกภาคพลังงาน ทำให้ซาอุดีอาระเบียมีความต้องการใน 3 กลุ่มที่ไทยมีศักยภาพสูง ได้แก่ วัสดุก่อสร้างและบริการวิศวกรรม ความมั่นคงทางอาหาร และโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข
 - **ข้อเสนอแนะ:** การจัดเวทีเจรจาจับคู่ธุรกิจสำหรับกลุ่มบริษัทอาหารฮาลาลและบริการนวัตกรรมอาหารของไทย กับเครือข่ายซูเปอร์มาร์เก็ตและ Saudi Agricultural and Livestock Investment Company (SALIC) การหารือทวิภาคีเพื่ออำนวยความสะดวกในการขึ้นทะเบียนยารักษาโรค เวชภัณฑ์ และบุคลากรทางการแพทย์ไทย การส่งเสริมแฟรนไชส์แบรนด์สปาและคลินิกสุขภาพของไทยให้ขยายสาขาในซาอุดีอาระเบีย และการผลักดันตลาดวัสดุก่อสร้างและสินค้าตกแต่งภายในบ้าน โดยเฉพาะวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีเอกลักษณ์ เพื่อเข้าตลาดระดับพรีเมียม

กลุ่มที่ 5: กลุ่มตลาดเกิดใหม่และประตูการค้าเชิงยุทธศาสตร์ (Emerging Markets & Strategic Gateways)

- **อินเดีย:** กำลังเร่งพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตระดับโลก เพื่อทดแทนจีน โดยตั้งเป้าส่งออก 2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2573 รัฐบาลอินเดียใช้ยุทธศาสตร์ Atmanirbhar Bharat (พึ่งพาตนเอง) ร่วมกับโครงการอัดฉีดเงินอุดหนุน (PLI Scheme) สำหรับ 14 อุตสาหกรรมเป้าหมาย
 - **ช่องว่างของอินเดีย:** การขาดแคลนระบบนิเวศของซัพพลายเออร์ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศ ความต้องการเทคโนโลยีการแปรรูปและเครื่องจักรกลเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า และมีโครงการขออนุญาตนำเข้าล่วงหน้าสำหรับวัตถุดิบ เช่น วัตถุดิบตั้งต้นตัวเร่งปฏิกิริยา และเชื้อเพลิง ที่ใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออก

- **ข้อเสนอแนะ:** การผลักดันยุทธศาสตร์ Make with India ผ่านความร่วมมือด้านซัพพลายเชนกับบริษัทอินเดียและบริษัทต่างชาติที่ได้รับอนุมัติเงินอุดหนุนในโครงการ PLI การสร้างความร่วมมือกับอุตสาหกรรมที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ Atmanirbhar Bharat เพื่อร่วมอยู่ในห่วงโซ่อุปทาน หรือจัดตั้ง Joint Venture ในอินเดีย
- **เม็กซิโก:** ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ Plan México เพื่อก้าวขึ้นเป็นหนึ่งใน 10 เศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุดของโลกภายในปี 2573 โดยมุ่งเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ
 - **ช่องว่างของเม็กซิโก:** การเพิ่มกำลังผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ อากาศยาน และเคมีคอนดักเตอร์ จำเป็นต้องพึ่งพาซัพพลายเออร์ชิ้นส่วนขั้นต้นและขั้นกลาง ขณะเดียวกันเม็กซิโกยังเป็นผู้นำเข้าวัสดุสินค้าเกษตรหลายรายการ ทำให้มีโอกาสสำหรับผู้ส่งออกไทย
 - **ข้อเสนอแนะ:** การศึกษาและจัดทำคู่มือเชิงลึกเกี่ยวกับกฎ Local Content ของเม็กซิโกเพื่อกำหนดสัดส่วนชิ้นส่วนที่ต้องส่งไปเป็นวัตถุดิบให้เหมาะสมกับเกณฑ์การผลิตภายในประเทศ การวิเคราะห์ความตกลง USMCA และ CPTPP เพื่อชี้เป้าให้ผู้ประกอบการไทยทราบว่า สัดส่วนชิ้นส่วนเท่าใดที่จะเข้าเกณฑ์และสามารถสร้างห่วงโซ่อุปทานร่วมกันเพื่อนำไปสู่การส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐอเมริกาและแคนาดา การจัดแคมเปญรุกตลาดข้าวและสินค้าเกษตรระดับพรีเมียมในเม็กซิโก
- **แอฟริกาใต้:** ปรับโครงสร้างการค้าระยะยาวผ่านยุทธศาสตร์ Butterfly Strategy เพื่อกระจายและลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาส่งออกดั้งเดิม เช่น สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป โดยหันไปเจาะ 27 ตลาดเป้าหมายที่มีศักยภาพเติบโต ซึ่งรวมถึงไทย
 - **ช่องว่างของแอฟริกาใต้:** ความต้องการอุปกรณ์โซลาร์เซลล์ สายไฟ และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านพลังงาน และความต้องการสินค้าผลไม้และอาหารกระป๋องที่ต้องผ่านมาตรฐานเฉพาะของแอฟริกาใต้
 - **ข้อเสนอแนะ:** การให้คำปรึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับมาตรฐานของเครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนยานยนต์ และอาหารกระป๋อง เพื่อลดความล่าช้าในการตรวจสอบ และจัดทำแผนการตลาดเชิงรุกสำหรับสินค้าเกษตรไทย พร้อมเจรจาวิภาคีเพื่อผลักดันมาตรฐาน SPS อำนวยความสะดวกในการส่งออกผลไม้ไทยไปยังแอฟริกาใต้
- **ศรีลังกา:** ปรับโครงสร้างจากเศรษฐกิจที่พึ่งพาส่งออกภายในประเทศสู่เศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยการส่งออก โดยมุ่งเพิ่มมูลค่าในกลุ่มสิ่งทอ ชา ยางพารา และสินค้าเกษตรมูลค่าสูง พร้อมใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้า เช่น GSP+ กับสหภาพยุโรป และ FTA กับอินเดียและปากีสถาน
 - **ช่องว่างของศรีลังกา:** การผลิตน้ำตาลทรายไม่เพียงพอ จึงต้องพึ่งพาการนำเข้า รวมถึงความต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมยางแปรรูป
 - **ข้อเสนอแนะ:** การส่งเสริมให้ศรีลังกาเป็นตลาดใหม่สำหรับการส่งออกน้ำตาลทราย การนำผู้ประกอบการกลุ่มผลิตภัณฑ์ยางพาราของไทยเข้าร่วมเจรจានำร่องกับผู้ประกอบการศรีลังกา เพื่อใช้เป็นฐานการผลิตและส่งออกไปยังสหภาพยุโรปและอินเดีย โดยอาศัยสิทธิพิเศษทางภาษีที่ศรีลังกาได้รับ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มมหาอำนาจ
ผู้กำหนดระเบียบโลก
(The Global Powers)

ตลาดสหรัฐอเมริกา

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

สหรัฐอเมริกากำลังปรับโฉมการค้าสู่ความแข็งแกร่งสูงสุดภายใต้แนวคิด America First และนโยบายการค้าต่างตอบแทน (Reciprocal Trade) โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การลดการขาดดุลการค้า ดึงฐานการผลิตกลับประเทศ (Reshoring) และการตัดขาดห่วงโซ่อุปทานที่พึ่งพาจีน (Decoupling) ผ่านการใช้มาตรการทางภาษีหลายรูปแบบ โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการนำมาตรา 301 และอาจมีการใช้มาตรา 232 เพิ่มเติมเป็นรายสินค้าได้ (Section 301, 232) รวมถึงการตรวจสอบการสวมสิทธิ์ (Anti-Circumvention) อย่างเข้มงวด

จากการวิเคราะห์ 2026 Trade Policy Agenda พบเงื่อนไขและแรงขับเคลื่อนที่ไทยต้องเตรียมพร้อมรับมือและปรับตัวเชิงรุก ดังนี้

กลไกภาษีต่างตอบแทน (Reciprocal & Tariff Leverage) ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้การขาดดุลการค้าเป็นข้ออ้างในการทบทวนความสัมพันธ์ทางการค้า ประเทศที่เกินดุลสหรัฐอเมริกาสูง จะถูกกดดันให้เปิดตลาดรับสินค้าจากสหรัฐอเมริกามากขึ้น แลกกับการไม่ถูกขึ้นอัตราภาษีนำเข้า

การแยกออกจากห่วงโซ่อุปทานกับจีน และการตรวจสอบสวมสิทธิ์ (Strict Anti-Circumvention) ประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่งเล็งภูมิภาคอาเซียนในฐานะจุดพักสินค้าของทุนจีน รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจึงใช้กลไกทางกฎหมายที่รุนแรงในการตรวจสอบกฎแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) สินค้าใดที่มีโครงสร้างทุนหรือขึ้นส่วนจากจีนเกินกำหนด อาจถูกเก็บภาษีในอัตราที่สูงจากการมีมาตรการทางภาษีใหม่ออกมา

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงทางเทคโนโลยีและแร่สำคัญ (Technology & Critical Minerals Security) ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการสร้าง Supply Chain ด้านเซมิคอนดักเตอร์ แบตเตอรี่ EV และแร่ธาตุสำคัญที่ปลอดภัย

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

เพื่อรับมือและหาโอกาสจาก America First และ 2026 Trade Policy Agenda กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยที่ควรหาโอกาสเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานสหรัฐอเมริกา มีดังนี้

1. อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ และแผงวงจร (Smart Electronics & PCB)

- **ช่องว่างของสหรัฐอเมริกา:** บริษัทเทคโนโลยีสหรัฐอเมริกาคงบีบให้ย้ายฐานการผลิตชิ้นส่วนออกจากจีน (China Plus One) แต่ยังคงต้องการซัพพลายเออร์ที่มีกำลังการผลิตสูงในเอเชีย
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดันผู้ผลิต PCB และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ของไทยเข้าเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของสหรัฐอเมริกา โดยมี Local Content เป็นสิ่งสำคัญในการดึงดูดการเลือกเป็นซัพพลายเออร์

2. สินค้าเกษตรพรีเมียม อาหาร และธุรกิจร้านอาหารไทย (Premium Agri-Food & Thai Gastronomy)

- **ช่องว่างของสหรัฐอเมริกา:** สหรัฐอเมริกามีกฎหมาย FSMA (Food Safety Modernization Act) ที่เข้มงวด แต่ตลาดผู้บริโภคระดับบนมีความต้องการอาหารเพื่อสุขภาพ อาหารทะเล และอาหารสัตว์เลี้ยง
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ใช้กลยุทธ์ Soft Power นำร่อง ส่งเสริมเครือข่ายร้านอาหารไทยในสหรัฐฯ (Thai SELECT) ให้เป็นโชว์รูมกระจายสินค้าเกษตรแปรรูปและเครื่องปรุงรสของ MSMEs ไทย พร้อมผลักดันอาหารสำเร็จรูปเข้าสู่ซูเปอร์มาร์เก็ตรายใหญ่

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 The U.S. - Thai Trusted Supplier Network คัดเลือกบริษัทไทยที่มีศักยภาพ และมีห่วงโซ่การผลิตที่เน้น Local Content สูง พาไปจัดกิจกรรม Roadshow และ Business Matching ระดับ C-Level กับบริษัทผู้ซื้อรายใหญ่ในสหรัฐอเมริกา เพื่อเสนอตัวเป็นฐานการผลิตที่ปลอดภัยในอาเซียน

ข้อเสนอแนะที่ 2 Balanced Trade Dialogue เชิงรุก เสร็จจากการค้าเพื่อลดแรงกดดันเรื่องการขาดดุลการค้า โดยมีแผนการจัดซื้อกลุ่มสินค้าเทคโนโลยี เครื่องจักร หรือสินค้าเกษตรบางรายการที่ไทยขาดแคลนหรือผลิตไม่เพียงพอต่อการใช้งานในภาคอุตสาหกรรม แลกกับการที่สหรัฐอเมริกาต้องเปิดทางให้สินค้าอุตสาหกรรม ชั้นกลางของไทยเข้าไปอยู่ในห่วงโซ่อุปทานของสหรัฐอเมริกา โดยไม่ถูกขึ้นภาษีจากอัตราปกติ

ตลาดจีน

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

ประเทศจีนประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 มีเป้าหมายที่จะยุติบทบาทการเป็นโรงงานรับจ้างผลิตราคาถูกอย่างจริงจัง และเปลี่ยนผ่านสู่มหาอำนาจด้านเทคโนโลยีและเศรษฐกิจสีเขียว โดยมุ่งเน้นการพึ่งพาตนเอง (Self-Reliance) และรวมศูนย์ตลาดภายในประเทศ (National Unified Market)

การยกระดับสู่กำลังการผลิตคุณภาพใหม่ (NQPFs) จีนทุ่มสรรพกำลังไปที่การพัฒนาอุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ (AI) อุตสาหกรรมเคมีคอนดักเตอร์ อุตสาหกรรมควอนตัม และพลังงานสะอาด ส่งผลให้บริษัทจีนกลายเป็นคู่แข่งทางนวัตกรรม ไม่ใช่แค่ผู้ผลิตสินค้าราคาถูก

ยุทธศาสตร์ In China, For China และ China Plus One รับมือกับการแยกส่วนทางเศรษฐกิจ (Decoupling) จากชาติตะวันตก ทุนใหญ่จีนจึงมี 2 ขา ขาหนึ่ง คือ เน้นใช้ Supply Chain ในประเทศเพื่อความมั่นคง อีกขาหนึ่ง คือ ต้องหาฐานการผลิตนอกประเทศ (เช่น ไทย) เพื่อส่งออกเลี้ยงกำแพงภาษี

ตลาดเดียวระดับชาติ (National Unified Market) จีนหลายข้อจำกัดการค้าข้ามมณฑล ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์แฝงลดลง เป็นโอกาสทองของสินค้าไทยที่จะใช้ช่องทางจัดจำหน่ายเดียว (Single Distributor) กระจายสินค้าได้ครอบคลุมทั่วประเทศ

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

เพื่อรับมือและหาโอกาสจากแนวนโยบายการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจีน ฉบับที่ 15 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยที่ควรหาโอกาสเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานจีน

1. อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ EV และอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Tier 2 & OEM)

- **ช่องว่างของจีน:** บริษัทจีนต้องการพันธมิตรนอกประเทศที่เชื่อถือได้ เพื่อเลี้ยงความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ดั้งเดิมของไทย ควรเร่งทำ Business Matching เพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่ผลิตชิ้นส่วนย่อยให้แบรนด์ EV หรือ Smart Devices ของจีนที่เข้ามาตั้งฐานในอาเซียน

2. อุตสาหกรรมเศรษฐกิจสีเขียว (Green & Bio-Economy)

- **ช่องว่างของจีน:** นโยบาย Decarbonization ทำให้จีนต้องการวัตถุดิบทดแทนพลาสติกและพลังงานสะอาดมหาศาล
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** กลุ่ม MSMEs ที่ผลิตพลาสติกชีวภาพ (Bioplastics) บรรจุภัณฑ์ย่อยสลายได้ และสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานคาร์บอนฟุตพริ้นต์ (Carbon Footprint)

3. สินค้าอุปโภคบริโภคและบริการขั้นสูง (Premium Goods & Services)

- **ช่องว่างของจีน:** การยกระดับการบริโภคในประเทศ ทำให้มีความต้องการสินค้าสุขภาพ อาหารฟังก์ชัน (Functional Foods) และบริการทางการแพทย์
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** อาหารแปรรูปขั้นสูง (Future Food) และธุรกิจ Wellness ของไทย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 เจรจาท่า MOU กับแพลตฟอร์ม E-Commerce เพื่อกระจายสินค้าพรีเมียมของไทย

ข้อเสนอแนะที่ 2 จัดกิจกรรม Exclusive B2B Matching ระหว่างผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพด้านเทคโนโลยีสีเขียวและชิ้นส่วน EV กับบริษัทนวัตกรรมของจีน

ข้อเสนอแนะที่ 3 จัดทำโครงการ In China, For China Readiness ติวเข้ม MSMEs ไทย เรื่อง กฎระเบียบความมั่นคงด้านข้อมูล (Data Security) ของจีน และมาตรฐานสินค้าลดคาร์บอน เพื่อเสริมความพร้อมในการเชื่อมโยงและยึดโยงกับห่วงโซ่อุปทานของจีนสำหรับตลาดภายในจีนโดยเฉพาะ

กลุ่มที่ 2 กลุ่มหุ้นส่วนนวัตกรรม
และเทคโนโลยีสีเขียว
(Innovation & Green Tech
Partners)

ตลาดญี่ปุ่น

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

สมุดปกขาวของกระทรวงการเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม (METI) ของประเทศญี่ปุ่น ปี 2568 ระบุชัดเจนว่า ประเทศญี่ปุ่นกำลังเผชิญกับความเปราะบางจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน มาตรการทางภาษีของสหรัฐอเมริกา (The U.S. Tariff Shock) สถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์ และโครงสร้างประชากรที่หดตัวอย่างรุนแรง (Graying Asia) จึงต้องปรับยุทธศาสตร์จากการใช้ประโยชน์จากฐานการผลิตราคาถูกมาเป็นนโยบายการร่วมสร้างสรรค์กับกลุ่มประเทศ Global South (Co-Creation) เพื่อดึงดูดพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจจากภายนอกเข้าสู่ประเทศ

ความตื่นตระหนกจากความผันผวนทางการค้า โดยเฉพาะมาตรการทางภาษีของสหรัฐอเมริกา ทำให้ประเทศญี่ปุ่นต้องกลับมาคำนึงถึงเรื่อง การจัดระเบียบห่วงโซ่อุปทานใหม่ทั้งหมด โดยลดการพึ่งพิงตลาดที่มีความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ และหันมาเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (Economic Security) กับประเทศที่มีจุดยืนสอดคล้องกัน

โมเดลการร่วมสร้างสรรค์ (Co-Creation Partnership) ประเทศญี่ปุ่นยุติมุมมองที่มองประเทศในอาเซียนเป็นเพียงแหล่งแรงงาน แต่ต้องการถ่ายทอดเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดผลประโยชน์แบบ Win-Win และใช้เครือข่ายนี้ในการกระจายสินค้าและบริการของญี่ปุ่นออกสู่ตลาดโลก

การเร่งตัวมุ่งสู่เศรษฐกิจสีเขียวและเศรษฐกิจดิจิทัล ประเทศญี่ปุ่นต้องการรักษาสถานะผู้นำในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง โดยบังคับใช้มาตรฐานด้านคาร์บอนและเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเข้มข้นตลอดทั้ง Supply Chain

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคตและเกษตรพรีเมียม (Future Food & Premium Agriculture)

- **ช่องว่างของญี่ปุ่น:** ภาคการเกษตรของญี่ปุ่นขาดแคลนแรงงานอย่างหนัก และความต้องการอาหารฟังก์ชัน (Functional Foods) เพื่อตอบสนองสังคมสูงวัยพุ่งสูงขึ้น
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ภาคการเกษตรและอาหารแปรรูป ที่สามารถผลิตอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ หรือโปรตีนทางเลือก โดยมีระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ที่แม่นยำ ซึ่งจะตอบโจทย์ความยั่งยืนในการส่งออกได้อย่างมั่นคง

2. ห่วงโซ่อุปทานสีเขียวและชิ้นส่วนยานยนต์แห่งอนาคต (Green Supply Chain & Next-Gen Auto)

- **ช่องว่างของญี่ปุ่น:** อุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องจักรกลของญี่ปุ่นต้องเร่งปรับตัวสู่เป้าหมายลดคาร์บอน (Decarbonization) แต่ยังคงขาดแคลนซัพพลายเออร์ที่ผลิตชิ้นส่วนคาร์บอนต่ำ
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ดั้งเดิม (OEM) ที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่ EV/Hybrid รวมถึงผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ (Bioplastics) และวัสดุรีไซเคิล ซึ่งญี่ปุ่นพร้อมที่จะนำเทคโนโลยีเข้ามาลงทุนร่วม (Joint Venture)

3. ภาคบริการดูแลสุขภาพและเศรษฐกิจดิจิทัล (Care Economy & Digital Content)

- **ช่องว่างของญี่ปุ่น:** ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ และต้องการคอนเทนต์/ซอฟต์แวร์ใหม่ ๆ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ธุรกิจ Wellness การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) และผู้พัฒนา Digital Content (เกม แอนิเมชัน) ที่สามารถเข้าไปทำตลาดร่วมหรือให้บริการข้ามพรมแดนเพื่อรองรับประชากรญี่ปุ่น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 ผลักดันยุทธศาสตร์ Thai-Japan Co-Creation นำโมเดลการร่วมสร้างสรรค์นี้เป็นหมุดหมายสำคัญ เพื่อเปลี่ยนเป้าหมายจากการเพิ่มยอดส่งออกชิ้นส่วนราคาถูกลงไปสู่การดึงดูดทุนญี่ปุ่นที่เน้นนวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูง

ข้อเสนอแนะที่ 2 โครงการยกระดับ MSMEs สู่มาตรฐานส่งออกสีเขียวของญี่ปุ่น (Japan-Ready Green Program) ยกระดับทักษะและมาตรฐานของ MSMEs ไทย ในการทำฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และการปรับกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการันตีสถานะ Reliable Partner และป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการไทยหลุดออกจากวงจร Supply Chain ของญี่ปุ่น

ข้อเสนอแนะที่ 3 ปรับรูปแบบแพลตฟอร์มเจรจาการค้าเป็น Strategic Matching Forum โดยส่งเสริมรูปแบบจากการจัด B2B Forum เชิงลึก โดยมุ่งไปเป้าหมายไปที่กลุ่มบริษัทนวัตกรรมของประเทศญี่ปุ่น มาเจรจาจับคู่ทางธุรกิจกับ MSMEs กลุ่มอาหารแห่งอนาคตและชิ้นส่วนสีเขียวของไทย โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เพื่อเสนอสิทธิประโยชน์แบบเบ็ดเสร็จ

ตลาดเกาหลีใต้

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

เกาหลีใต้กำลังมุ่งสู่อุตสาหกรรมการผลิตขั้นสูง เช่น เซมิคอนดักเตอร์ ยานยนต์แห่งอนาคต AI และเทคโนโลยีชีวภาพ ควบคู่ไปกับการผลักดันเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) และความเป็นกลางทางคาร์บอน นอกจากนี้ เกาหลีใต้ยังมีนโยบายกระจายความเสี่ยง (De-risking) ลดการพึ่งพาสหรัฐอเมริกาและหันมาขยายความร่วมมือกับอาเซียนมากขึ้น

มาตรการกีดกันทางการค้าทางเทคนิค เกาหลีใต้ใช้ระบบศุลกากรแบบไร้เอกสารที่รวดเร็ว แต่ยังคงมีอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) ที่เข้มงวด โดยเฉพาะสินค้านำเข้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ สินค้านำเข้าต้องติดฉลากเป็นภาษาเกาหลี ซึ่งเป็นต้นทุนแฝงสำหรับ MSMEs อีกทั้งระบบศุลกากรมักตรวจสอบบริษัทนำเข้าที่ไม่มีประวัติการค้าในประเทศมากกว่าปกติ ทำให้เป็นอุปสรรคทางอ้อมต่อผู้ประกอบการต่างชาติรายใหม่

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. ชิ้นส่วนประมวลผลคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์

- **ช่องว่างของเกาหลีใต้:** เกาหลีใต้มีอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขนาดใหญ่ แต่ยังคงพึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วนจำนวนมาก
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ไทยควรวางตำแหน่งเป็นซัพพลายเออร์ที่ผลิตสมองของระบบ เช่น ตัวเครื่องประมวลผลที่ไม่ใช่คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อป้องกันเข้าสู่สายการผลิตเซมิคอนดักเตอร์และอุปกรณ์ดิจิทัลของเกาหลีใต้

2. สินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป (เช่น ทูเรียนสด น้ำตาล)

- **ช่องว่างของเกาหลีใต้:** สินค้าเกษตร น้ำตาล และอาหารแปรรูป เป็นสินค้าที่ตลาดเกาหลีใต้ต้องการสูง
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ประกอบการไทยต้องยกระดับการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และมาตรฐานความปลอดภัย เพื่อเป็นคู่ค้าที่เกาหลีใต้ไว้วางใจในระยะยาว และเพื่อเป็นเกราะป้องกันจากอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) ที่เข้มงวดด้านสุขภาพและความปลอดภัย รวมถึงข้อบังคับเรื่องฉลากภาษาเกาหลี

3. เครื่องประดับโลหะมีค่า

- **ช่องว่างของเกาหลีใต้:** เกาหลีใต้มีความต้องการนำเข้าเครื่องประดับกลุ่มที่ไม่ใช่เงิน เช่น แหวน หรือสร้อยคอทองคำ เครื่องประดับฝังเพชร เครื่องประดับที่ทำจากแพลทินัม
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ไทยสามารถใช้จุดแข็งด้านความประณีตของช่างฝีมือเจาะตลาดกำลังซื้อสูง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 ยกระดับระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้า เพื่อรองรับอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) รวมถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านฉลากสินค้าเป็นภาษาเกาหลี

ตลาดไต้หวัน

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

ไต้หวันกำลังเผชิญแรงกดดันอย่างหนักจากภูมิรัฐศาสตร์โลก (US-China Decoupling) ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าสหรัฐอเมริกา และข้อจำกัดด้านทรัพยากรภายใน (พลังงานและแรงงาน) ไต้หวันจึงต้องเร่งขับเคลื่อนนโยบายมุ่งใต้ใหม่ (New Southbound Policy) สู่ระยะที่เข้มข้นขึ้น โดยเปลี่ยนจากการขยายตลาดเป็นการย้ายฐานการผลิตเพื่อความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทาน ดังนั้น นักธุรกิจของไต้หวันไม่ได้มองหาแค่แรงงานราคาถูก แต่กำลังตามหาพันธมิตรที่ไว้ใจได้ (Trusted Partner) ที่มีโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและพลังงานสะอาดพร้อมรองรับอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง

จากการประเมินการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจและการต่างประเทศ พร้อมทั้งโครงสร้างเศรษฐกิจและโครงสร้างประชากรของไต้หวัน พบแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่กระทรวงพาณิชย์ควรนำมาถอดรหัส ดังนี้

ยุทธศาสตร์กระจายความเสี่ยง (De-risking & Taiwan Plus One) ไต้หวันไม่สามารถระงับตัวการผลิตเซมิคอนดักเตอร์และ ICT ไร้ที่เกาะไต้หวันหรือจีนแผ่นดินใหญ่ได้อีกต่อไป จำเป็นต้องสร้าง Supply Chain สำรองในอาเซียน เพื่อรับมือกับสงครามเทคโนโลยีและกำแพงภาษีจากสหรัฐฯ และยุโรป

วิกฤตโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ ภาคธุรกิจไต้หวันกำลังกังวลอย่างหนักต่อความมั่นคงด้านพลังงาน (ข้อจำกัดด้านพลังงานสีเขียว) และการขาดแคลนวิศวกร/แรงงานทักษะสูง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรม AI และเทคโนโลยีขั้นสูง

การเปลี่ยนผ่านสู่ Net Zero นโยบายเศรษฐกิจไต้หวันให้ความสำคัญสูงสุดกับการจัดการคาร์บอน บริษัทไต้หวันใน Global Supply Chain ถูกบังคับให้ใช้พลังงานสะอาด ซึ่งเป็นแรงกดดันให้ต้องหาฐานการผลิตใหม่ที่มีความพร้อมด้าน Green Energy

The Silver & Solo Economy (เศรษฐกิจสูงวัยและคนโสด) ประชากรสูงอายุและคนโสดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้มีความต้องการอาหารเพื่อสุขภาพ อาหารสำเร็จรูปพร้อมทาน (RTE) ที่มีโภชนาการสูง รวมถึงการใช้จ่ายไปกับสัตว์เลี้ยงแทนการมีบุตร

กำแพงมาตรฐาน TFDA ที่เข้มงวด ไต้หวันมีมาตรฐานองค์การอาหารและยา (TFDA) ที่เข้มงวดมาก โดยเฉพาะเรื่องสารตกค้างในสินค้าเกษตร ผลากโภชนาการ และส่วนผสมในเครื่องสำอาง ซึ่งเป็น Non-Tariff Barriers (NTBs) ที่เป็นอุปสรรคหลักของ MSMEs ไทย

Eco-Conscious Consumerism ผู้บริโภคและกฎหมายไต้หวันแบนการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง (Single-use plastics) อย่างจริงจัง สินค้าที่ใช้บรรจุภัณฑ์รักษ์โลกหรือรีไซเคิลได้ จะได้รับการตอบรับที่ดี และสามารถตั้งราคาพรีเมียมได้

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. แผงวงจรพิมพ์ (PCB) และชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า (Smart Electronics & EV Components)

- **ช่องว่างของไต้หวัน:** ต้องการย้ายฐานการผลิต PCB และชิ้นส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับ AI/EV ออกจากจีน แต่ต้องการซัพพลายเออร์ท้องถิ่น (Tier 2 และ Tier 3) ที่ได้มาตรฐานเพื่อลดต้นทุนนำเข้า
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** นำกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ดั้งเดิม (OEM) ของไทย จับมือทำ Joint Venture กับบริษัท Tech ไต้หวัน (เช่น เครือข่าย MIH Consortium) เพื่อยกระดับ MSMEs ไทยสู่การเป็นซัพพลายเออร์ชิ้นส่วนยานยนต์อัจฉริยะ และผลักดันไทยเป็นศูนย์กลาง PCB โลก

2. อุตสาหกรรมนวัตกรรมเกษตรและอาหารเพื่อสุขภาพ (Agri-Tech & Future Food)

▪ **ช่องว่างของไต้หวัน:** ไต้หวันพึ่งพาการนำเข้าอาหารสูงและกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัยขั้นสุดยอด มีความต้องการอาหารฟังก์ชัน (Functional Food) Plant-based protein อาหารทางการแพทย์สำหรับผู้สูงอายุ ผลไม้เมืองร้อน และเทคโนโลยีการเกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture)

▪ **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดัน MSMEs ไทย ส่งออกอาหารฟังก์ชัน (Functional Food) ขนมอบคีย์วเพื่อสุขภาพ (Low-sugar/High-protein) ผลไม้สด (ทุเรียน มังคุด) ที่มีใบรับรอง GAP/Organic และผ่านการตรวจสอบสารตกค้าง 100% ขณะที่ในภาคบริการและการลงทุน ส่งเสริมความร่วมมือด้านเทคโนโลยี Smart Farming และเครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็กของไต้หวัน มาจับคู่กับกลุ่มสหกรณ์การเกษตรและ MSMEs อาหารของไทย เพื่อยกระดับผลผลิต และส่งออกกลับไปเป็นคลังอาหารสำรองให้กับตลาดไต้หวัน

3. บริการด้านสุขภาพอัจฉริยะและเทคโนโลยีการแพทย์ (Smart Healthcare & Med-Tech)

▪ **ช่องว่างของไต้หวัน:** มีเทคโนโลยีการแพทย์และ Bio-Tech ขั้นสูง แต่ตลาดในประเทศเล็กเกินไปสำหรับการทำ Scale-up และต้องการพื้นที่ทดสอบทางคลินิก (Clinical trials) ตลอดจนฐานการผลิตเพื่อเจาะตลาดอาเซียน

▪ **กลุ่มเป้าหมายไทย:** นำกลุ่มโรงพยาบาลเอกชนชั้นนำ ธุรกิจ Wellness และผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ของไทย จับคู่กับบริษัท Med-Tech ไต้หวัน เพื่อดึงการลงทุนตั้งศูนย์วิจัย พัฒนาโซลูชันการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) และอุปกรณ์ดูแลผู้สูงอายุอัจฉริยะในไทย

▪ **ช่องว่างของไต้หวัน:** ชาวไต้หวันนิยมการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม (Holistic Health) และคุ้นเคยกับนวดแผนไทยและสปาไทยจากการเดินทางมาท่องเที่ยว

▪ **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ส่งเสริมการส่งออกแพรรนไฮสแปนดสปาไทย นวดแผนไทย และคลินิกแพทย์แผนไทยประยุกต์ ไปเปิดสาขาในเมืองหลักของไต้หวัน ควบคู่ไปกับการส่งออกผลิตภัณฑ์สปาและเครื่องสำอางออร์แกนิก (Clean Beauty) จากไทย

4. อาหารสัตว์เลี้ยง (Pet food)

▪ **ช่องว่างของไต้หวัน:** เจ้าของสัตว์เลี้ยงในไต้หวันยอมจ่ายแพงเพื่อซื้ออาหารและบริการที่ดีที่สุดให้กับสัตว์เลี้ยง

▪ **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดันการส่งออกอาหารสัตว์เลี้ยงเกรดพรีเมียมของไทย (เช่น อาหารเปียกสูตรเฉพาะโรค ขนมอบสุนัข) รวมถึงเสื้อผ้าและของเล่นสัตว์เลี้ยงที่มีดีไซน์สร้างสรรค์

5. ธุรกิจสร้างสรรค์และคอนเทนต์ (T-Wave & Creative Economy)

▪ **ช่องว่างของไต้หวัน:** วัยรุ่นและวัยทำงานไต้หวันชื่นชอบซีรีส์ไทย (BL Series) T-Pop และนิยมบริโภคอาหารไทย ทั้งร้านอาหารและเครื่องดื่ม (เช่น ชาสมุนไพร)

▪ **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดันภาคธุรกิจคอนเทนต์ไทยทำ Business Matching กับนักลงทุนไต้หวัน และใช้ดารานักแสดงไทยที่มีชื่อเสียงในไต้หวันเป็น Key Opinion Leaders (KOLs) ในการโปรโมตบริการคอนเทนต์ ไปพร้อมกับการผลักดันส่งออกกลุ่มสินค้าไลฟ์สไตล์และแฟชั่นของไทยควบคู่กับบริการคอนเทนต์

6. เศรษฐกิจหมุนเวียนและการจัดการกากอุตสาหกรรม (Circular Economy & E-Waste Management)

▪ **ช่องว่างของไต้หวัน:** มีความเชี่ยวชาญระดับโลกในการรีไซเคิลขยะอิเล็กทรอนิกส์ (E-waste) และการจัดการน้ำ ซึ่งเป็นสิ่งที่โรงงานเทคโนโลยีไต้หวันที่ย้ายฐานมาต่างประเทศต้องการ เพื่อรักษามาตรฐาน ESG

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ดึงบริษัทด้าน Green Tech และการจัดการ E-waste ของไต้หวัน มาจับคู่กับผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมและ MSMEs ด้านรีไซเคิลของไทย เพื่อยกระดับกระบวนการจัดการกากอุตสาหกรรม รองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และ PCB

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 สร้างกลไกเชื่อมโยงนวัตกรรมทางการแพทย์ (Medical Innovation Co-Creation Sandbox) ผลักดันความร่วมมือการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการแพทย์ ความร่วมมือในศูนย์ทดสอบอุปกรณ์การแพทย์อัจฉริยะร่วมกับเครือข่ายโรงพยาบาลในไทย

ข้อเสนอแนะที่ 2 Thai Franchise Go Taiwan คัดเลือกแบรนด์แฟรนไชส์ร้านอาหารไทย คาเฟ่ และสปา ที่มีระบบหลังบ้านแข็งแกร่ง พาไปทำ B2B Matching เจรจาจับคู่กับกลุ่มนักลงทุน (Master Franchisee) ในไต้หวัน

ข้อเสนอแนะที่ 3 การบุกตลาดสู่ T-Wave Lifestyle Showcase การจัดงานสไตล์ Pop-up Market & Showcase ในย่านช้อปปิ้งใจกลางไทเป (เช่น ย่านซินอี้) โดยผสมผสานการขายสินค้า เข้ากับการแสดง T-Pop การสาธิตทำอาหารไทย และบริการนวดสปา เพื่อสร้างประสบการณ์ตรง (Immersive Experience) ให้ผู้บริโภคไต้หวัน

ข้อเสนอแนะที่ 4 การร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ครบวงจร (E-Waste to Wealth) เจรจาตั้งคูดกลุ่มบริษัทรีไซเคิลและจัดการกากอุตสาหกรรม (Circular Tech) ของไต้หวัน ให้เข้ามาจับคู่ร่วมทุน (Joint Venture) กับธุรกิจรีไซเคิลไทย เพื่ออุดช่องโหว่ด้านการจัดการ E-Waste และสร้าง Ecosystem สีเขียวที่สมบูรณ์ให้กับอุตสาหกรรม PCB ในประเทศ

ตลาดออสเตรเลีย

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

ประเทศออสเตรเลียกำลังปรับโครงสร้างเศรษฐกิจครั้งใหญ่ผ่านนโยบาย Future Made in Australia และยุทธศาสตร์แร่ธาตุสำคัญ โดยมีเป้าหมายหลัก 2 ประการคือ การเปลี่ยนผ่านสู่ Net Zero และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ดังนั้น สินค้าไทยที่จะเข้าไปเป็น Win-Win Partner และ Trusted Supply Chain ได้ ต้องเป็นสินค้าที่ตอบโจทย์การลดคาร์บอน (Decarbonization) และความมั่นคงทางเทคโนโลยีและวัตถุดิบ

การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การค้าของประเทศออสเตรเลีย พบแรงขับเคลื่อนหลัก 3 ประการที่ไทยต้องตั้งรับและเชิงรุก

- (1) ยุทธศาสตร์ Future Made in Australia ประเทศออสเตรเลียมุ่งเป้าไปที่ 5 อุตสาหกรรมหลัก (ไฮโดรเจนหมุนเวียน แปรรูปแร่ธาตุ โลหะสีเขียวย เชื้อเพลิงคาร์บอนต่ำ และพลังงานสะอาด) ซึ่งหมายความว่า โรงงานและห่วงโซ่การผลิตในออสเตรเลียจะถูกบังคับให้จัดซื้อวัสดุและชิ้นส่วนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเท่านั้น
- (2) ยุทธศาสตร์แร่ธาตุสำคัญ (Critical Minerals Strategy) ประเทศออสเตรเลียต้องการยกระดับจากการขายแร่ดิบเป็นการแปรรูปพร้อมใช้ โดยอัดฉีดงบประมาณกว่า 1.2 พันล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย เพื่อสร้างห่วงโซ่อุปทานที่โปร่งใสและน่าเชื่อถือร่วมกับพันธมิตร
- (3) กำแพงมาตรฐานสุขอนามัย (SPS & BICON) ประเทศออสเตรเลียใช้กฎหมายความปลอดภัยทางชีวภาพเป็นเกณฑ์คัดกรองสินค้านำเข้าอย่างเข้มข้น สินค้าเกษตรใดที่ผ่านเกณฑ์ BICON จะได้รับการยอมรับในฐานะสินค้าพรีเมียมชั้นสูงสุดในตลาด

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. อุตสาหกรรมยางพารา พลาสติกคุณภาพสูง และชิ้นส่วนประกอบ (High-Value Rubber & Plastics)
 - ช่องว่างของออสเตรเลีย: ออสเตรเลียนำเข้าสินค้ายางพาราและผลิตภัณฑ์ยางสูงเป็นอันดับ 12 ของโลก และมีความต้องการอย่างสำหรับรถยนต์ EV ぐมมือยาง และชุดดำน้ำอย่างต่อเนื่อง
 - กลุ่มเป้าหมายไทย: ผู้ผลิตและ MSMEs อุตสาหกรรมยางและพลาสติกของไทย ต้องเร่งพัฒนา ยางรถยนต์สำหรับ EV ที่ลดแรงเสียดทาน พลาสติกกรีไซเคิลคุณภาพสูง โดยจุดชี้ขาด คือ การทำระบบ Traceability เพื่อหนีสงครามราคากับจีน และเจาะกลุ่มจัดซื้อขององค์กร (B2B) ในออสเตรเลียที่ต้องการสินค้าคาร์บอนต่ำ
2. สินค้าเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต (Premium & Safe Agro-Industry)
 - ช่องว่างของออสเตรเลีย: ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร และเป็นผู้นำเข้าสู่สิทธิในกลุ่มผลไม้ ลูกนัต มะพร้าว ปลายน้ำจัด น้ำตาลจากอ้อย และผลิตภัณฑ์เบเกอรี่
 - กลุ่มเป้าหมายไทย: ผู้ส่งออกอาหารและ MSMEs ไทยที่นำเทคโนโลยีอาหาร (Food Tech) มาใช้ หากสามารถปรับกระบวนการผลิตให้ผ่านเกณฑ์ BICON ได้อย่างเบ็ดเสร็จ จะสามารถตั้งราคาแบบพรีเมียม (Premium Pricing) และเข้าไปทดแทนสินค้านำเข้าจากประเทศอื่นที่ตกมาตรฐานได้

3. ชั้นส่วนอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด (Clean Energy Supply Chain)

- **ช่องว่างของออสเตรเลีย:** การตั้งเป้าเป็นผู้นำผลิตแผงโซลาร์เซลล์และแบตเตอรี่ จำเป็นต้องพึ่งพาชิ้นส่วนประกอบและสายไฟจากต่างประเทศ
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบ (ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกอันดับต้นๆ ของไทยไปออสเตรเลียอยู่แล้ว) ควรเข้าไปเป็นซัพพลายเออร์ชิ้นส่วนชั้นกลาง (Intermediate parts) ให้กับโปรเจกต์พลังงานสะอาดของรัฐบาลออสเตรเลีย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 Traceability & Carbon Footprint ร่วมกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) ให้คำปรึกษาและสนับสนุน การออกใบรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) และสร้างระบบตรวจสอบย้อนกลับให้แก่กลุ่มผู้ส่งออกสินค้าทางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติกและผลิตภัณฑ์ของไทย และนำกลุ่มบริษัทที่ผ่านเกณฑ์ไปทำ Business Matching กับอุตสาหกรรมยานยนต์ EV และกลุ่มพลังงานสะอาดในออสเตรเลีย

ข้อเสนอแนะที่ 2 BICON Ready เจจากระดับทวิภาคี เพื่อลดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) และจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษา “BICON Ready” ให้แก่ผู้ส่งออกกลุ่มสินค้าผลไม้ ปลายน้ำจืด และอาหารแปรรูป ให้ผ่านมาตรฐานความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศออสเตรเลีย 100% ก่อนส่งออก

ข้อเสนอแนะที่ 3 บูรณาการดึงดูดการลงทุน Green Metals & Critical Minerals บูรณาการข้อมูลร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เพื่อเสนอตัวเป็นฐานการแปรรูปแร่ธาตุสำคัญ และการผลิตชิ้นส่วนโซลาร์เซลล์ที่ปลอดภัยทางภูมิรัฐศาสตร์ เพื่อดึงดูดเม็ดเงินลงทุน 1.2 พันล้านดอลลาร์ออสเตรเลียจากยุทธศาสตร์ Critical Minerals Strategy มาตั้งฐานการผลิตร่วมในประเทศไทย

ตลาดแคนาดา

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

แคนาดากำลังปรับโครงสร้างยุทธศาสตร์การค้าครั้งใหญ่ภายใต้แนวคิด Strategic Interdependence และ Indo-Pacific Strategy โดยมุ่งลดการพึ่งพาสหรัฐอเมริกาและจีน (De-risking) และหันมาสร้างพันธมิตรทางการค้าใหม่ในภูมิภาคอาเซียน (Friend-shoring) แคนาดาทุ่มงบประมาณมหาศาลเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมนวัตกรรมสีเขียว แร่ธาตุสำคัญ (Critical Minerals) และความมั่นคงทางอุตสาหกรรม/ การป้องกันประเทศ ควบคู่ไปกับการบังคับใช้มาตรฐาน ESG และวาระ Agenda 2030 อย่างเข้มงวดสูงสุด

ยุทธศาสตร์อินโด - แปซิฟิก (Indo-Pacific Strategy) แคนาดาตั้งงบประมาณกว่า 2.3 พันล้านดอลลาร์แคนาดา เพื่อขยายอิทธิพลทางเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ โดยเน้นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว เทคโนโลยี และการเสริมสร้างความยืดหยุ่นของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Resilience)

การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมสู่ Net Zero แคนาดาให้เงินอุดหนุนจำนวนมากแก่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) และแบตเตอรี่ในประเทศ หมายความว่า กฎเกณฑ์การนำเข้าชิ้นส่วนประกอบจะต้องเป็นชิ้นส่วนคาร์บอนต่ำ และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ (Traceability)

มาตรฐานการค้าบริการและการลงทุน (STRI & Investment Screening) แม้ว่าแคนาดาจะพยายามลดอุปสรรคทางการค้า แต่ยังคงมีความเข้มงวดสูงในการคัดกรองการลงทุนต่างชาติ (FDI) ในกลุ่มเทคโนโลยีขั้นสูงและแร่ธาตุสำคัญ เพื่อป้องกันภัยคุกคามทางความมั่นคง

วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (Agenda 2030) ผู้บริโภคและองค์กรในแคนาดาให้ความสำคัญสูงสุดกับสิทธิมนุษยชน แรงงานเป็นธรรม และการลดคาร์บอน สินค้าที่ไม่ผ่านเกณฑ์เหล่านี้จะถูกกีดกันออกจากตลาดโดยพฤตินัย

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. ห่วงโซ่อุปทานยานยนต์ไฟฟ้าและแร่ธาตุสำคัญ (EV & Critical Minerals Integration)

- **ช่องว่างของแคนาดา:** แคนาดาต้องการเป็น Hub การผลิตแบตเตอรี่ EV ของอเมริกาเหนือ แต่ยังคงต้องการเครือข่ายซัพพลายเออร์ผลิตชิ้นส่วนประกอบย่อย (Tier 2 และ Tier 3) และแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเสถียรภาพและไม่ใช้คู่ขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดัน MSMEs ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ (OEM) ของไทย เข้าไปเป็นเครือข่ายรับจ้างผลิตให้กับบริษัทเทคโนโลยีของแคนาดา โดยชูจุดแข็งเรื่องฐานการผลิต EV ที่แข็งแกร่งที่สุดในอาเซียน

2. สินค้าอาหารแห่งอนาคตและเกษตรยั่งยืน (Future Food & Sustainable Agri-Food)

- **ช่องว่างของแคนาดา:** ผู้บริโภคแคนาดามีกำลังซื้อสูงและมีความต้องการอาหารโปรตีนทางเลือก (Plant-based) อาหารออร์แกนิก และสินค้าที่ใช้บรรจุภัณฑ์รักษ์โลก (Eco-packaging) อย่างมาก

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ส่งเสริม MSMEs และ Food Tech ของไทย ส่งออกวัตถุดิบอาหารและสินค้าเกษตรนวัตกรรม (เช่น ข้าวคาร์บอนต่ำ ผลิตภัณฑ์จากแมลง) ที่มีใบรับรองมาตรฐานสากล ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเจาะกลุ่มซูเปอร์มาร์เก็ตระดับพรีเมียมในแคนาดา

3. บริการดิจิทัล คอนเทนต์ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Digital Trade & Creative Economy)

- **ช่องว่างของแคนาดา:** อุตสาหกรรมเกม แอนิเมชัน และซอฟต์แวร์ของแคนาดาเติบโตสูงมาก แต่เผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตในประเทศที่สูง จึงต้องการ Outsource งานบางส่วนมายังภูมิภาคที่มีศักยภาพ

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** จับคู่สตูดิโอแอนิเมชัน ผู้พัฒนาเกม และบริษัท Software House ของไทย กับบริษัท Tech ในเมืองแวนคูเวอร์และโทรอนโต เพื่อรับงานผลิต (Co-production) และส่งออกบริการดิจิทัลข้ามพรมแดน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 ESG & Carbon Readiness สนับสนุนกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและชิ้นส่วนยานยนต์ เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานคาร์บอนฟุตพริ้นต์ (Carbon Footprint) มาตรฐานแรงงาน และสิทธิมนุษยชน เพื่อป้องกันการถูกกีดกันการค้าด้วยอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภาษี (NTBs) ของแคนาดา

ข้อเสนอแนะที่ 2 Thai-Canadian Tech & Creative Bridge นำกลุ่มสตาร์ทอัพด้าน Food Tech และบริษัทด้านแอนิเมชัน/เกมของไทย ไปทำ Business Matching และ Pitching กับกลุ่มนักลงทุน (Venture Capital) และสตูดิโอใหญ่ในแคนาดา เพื่อสร้างเครือข่ายการรับจ้างผลิตและการร่วมทุน (Co-creation)

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอาเซียน (ASEAN Region)

ตลาดอาเซียน

มาเลเซีย

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

ประเทศมาเลเซียกำลังพลิกโฉมประเทศครั้งใหญ่ผ่านแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 (RMK-13 ปี ค.ศ. 2026 - 2030) และแผน NIMP 2030 โดยประกาศชัดเจนในการปรับยุทธศาสตร์การผลิตจากอุตสาหกรรมรับจ้างผลิตมูลค่าต่ำ ไปสู่การเป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีระดับสูงและเศรษฐกิจสีเขียวของภูมิภาค รัฐบาลของประเทศมาเลเซียจึงทุ่มงบประมาณและให้สิทธิประโยชน์มหาศาล เพื่อดึงดูดการลงทุนโดยเฉพาะในกลุ่มเซมิคอนดักเตอร์ ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ยาและเครื่องมือแพทย์ พร้อมบังคับใช้มาตรฐาน ESG อย่างเต็มรูปแบบ

การยกระดับเศรษฐกิจ ภายใต้กรอบ Ekonomi MADANI ประเทศมาเลเซียมุ่งเน้นความซับซ้อนทางเศรษฐกิจ (Economic Complexity) โดยตั้งเป้าผลักดันอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า (E&E) (เช่น เซมิคอนดักเตอร์และ IC Design) ให้ขยายตัวก้าวกระโดด และตั้งเป้าให้ประเทศเป็นศูนย์กลาง AI ของอาเซียน

ภารกิจ Net Zero และเศรษฐกิจหมุนเวียน แผน NIMP 2030 บังคับให้ภาคอุตสาหกรรมต้องเข้าสู่เส้นทางลดคาร์บอน (Decarbonization) นโยบายจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาลมาเลเซีย (Green Procurement) จะให้ความสำคัญกับบริษัทและซัพพลายเออร์ที่ผ่านเกณฑ์ ESG ก่อนเท่านั้น

การพึ่งพาตนเองด้านเวชภัณฑ์และเทคโนโลยี รัฐบาลมาเลเซียอัดฉีดงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) มหาศาล เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้ายาและเครื่องมือแพทย์ โดยดึงทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพมาใช้ผลิตเวชภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ฮาลาลมูลค่าสูง

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. ห่วงโซ่อิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์ไฟฟ้า (Semiconductor & EV Integration)

- **ช่องว่างของมาเลเซีย:** อุตสาหกรรม EV และการประกอบเซมิคอนดักเตอร์ขั้นสูงที่กำลังขยายตัว ต้องการซัพพลายเชนชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความแม่นยำสูง รวมถึงแบตเตอรี่และระบบสายไฟที่ได้มาตรฐาน
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (OEM) ของไทย ต้องเร่งสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (Joint Venture) กับบริษัทในมาเลเซีย เพื่อทำหน้าที่ป้อนชิ้นส่วนประกอบย่อยให้แบรนด์ระดับโลกที่ไปตั้งฐานการผลิต

2. อุตสาหกรรมยา เครื่องมือแพทย์ และฮาลาลมูลค่าสูง (Biopharma & High-value Halal)

- **ช่องว่างของมาเลเซีย:** แม้ว่าประเทศมาเลเซียจะมุ่งเป้าการพัฒนาเวชภัณฑ์ แต่ยังคงขาดแคลนวัตถุดิบต้นน้ำ (Active Pharmaceutical Ingredients: APIs) จากธรรมชาติและสมุนไพร รวมถึงนวัตกรรมบรรจุภัณฑ์ทางการแพทย์
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** MSMEs ด้านนวัตกรรมสมุนไพร อาหารเสริม และเครื่องมือแพทย์ของไทย สามารถป้อนวัตถุดิบชีวภาพที่ผ่านการรับรองมาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากลเข้าสู่โรงงานผลิตของมาเลเซีย

3. วัสดุหมุนเวียนและบรรจุภัณฑ์สีเขียว (Circular Materials & Green Packaging)

- **ช่องว่างของมาเลเซีย:** กฎระเบียบ Circular Economy บีบให้อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องใช้ไฟฟ้าในมาเลเซียต้องเปลี่ยนมาใช้บรรจุภัณฑ์รีไซเคิลและพลาสติกชีวภาพอย่างเร่งด่วน
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ส่งออกพลาสติกชีวภาพ (Bioplastics) และวัสดุทดแทนของไทย จะได้เปรียบอย่างมาก หากแสดงเอกสารรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) ตามมาตรฐาน ESG

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 ผลักดันยุทธศาสตร์ Thai-Malaysia Supply Chain Integration โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณที่ชัดเจนในการเพิ่มสัดส่วนการส่งออกสินค้าชิ้นกลางและวัสดุคาร์บอนต่ำไปยังตลาดมาเลเซีย

ข้อเสนอแนะที่ 2 แสวงหาโอกาสในการร่วมมือทางเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษยะโฮร์ - สิงคโปร์ (JS-SEZ) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการเชิงลึกของโรงงานข้ามชาติที่เพิ่งเข้ามาตั้งฐานการผลิต และนำรายชื่อวัสดุ/ชิ้นส่วนที่ฝั่งมาเลเซียต้องการเพื่อป้อนเข้าสู่ฐานอุตสาหกรรม และประสานงานกับภาคเอกชน เพื่อส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจกับผู้ผลิตไทยโดยตรง

ข้อเสนอแนะที่ 3 โครงการนำร่องตัวเข้ม MSMEs ไทย ในกลุ่มอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์ เพื่อส่งเสริมกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับนโยบาย Circular Economy ของประเทศมาเลเซีย พร้อมทั้งสนับสนุนการทำให้รับรองมาตรฐานคาร์บอน เพื่อสร้างความยั่งยืนของส่วนแบ่งตลาดในระยะยาว

อินโดนีเซีย

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

อินโดนีเซียใช้ 4 กลไกหลักในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อไทยโดยตรง

การบังคับใช้ TKDN (Local Content Requirement) สินค้าใน 7 อุตสาหกรรมเป้าหมาย (เช่น EV อิเล็กทรอนิกส์) หากต้องการขายให้รัฐหรือได้สิทธิพิเศษ ต้องใช้ชิ้นส่วนในประเทศตามสัดส่วนที่กำหนด (EV บังคับ 40% ในปี 2569) ทำให้การส่งออกสินค้าสำเร็จรูปทำได้ยากขึ้น

นโยบายปลายน้ำ (Downstream Industry) ระวังการส่งออกแร่ดิบ (เช่น นิกเกิล) และบีบให้เกิดอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ EV ครบวงจรในประเทศ

การตั้งกำแพง Non-Tariff Barriers (NTBs) ที่ซับซ้อน การบังคับใช้ตรา SNI กับสินค้าอุตสาหกรรม การปรับปรุงระบบใบอนุญาตนำเข้า (PI) และการตรวจสอบย้อนกลับด้วยระบบ Digital Verification ทำให้สินค้าอุปโภคบริโภคติดขัดที่ด่านศุลกากร นอกจากนี้ ยังมีแผนระงับการนำเข้าข้าวและน้ำตาลเพื่อการบริโภคโดยสิ้นเชิงในปี 2569 เพื่อความมั่นคงทางอาหาร

ฮาลาล 100% ภายในวันที่ 17 ตุลาคม 2569 สินค้าอาหาร เครื่องดื่ม วัตถุติด และแม่พิมพ์ เครื่องสำอาง นำเข้าทั้งหมด ต้องผ่านการรับรองฮาลาลจากหน่วยงาน BPJPH ของอินโดนีเซีย

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. ชิ้นส่วนยานยนต์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (Auto Parts & Electronic Components)

- **ช่องว่างของอินโดนีเซีย:** ความพยายามเป็นฐานการผลิต EV และอุตสาหกรรม 4.0 ทำให้มีความต้องการชิ้นส่วนประกอบสูง เพื่อนำไปประกอบ (Local Assembly) ให้ผ่านเกณฑ์ TKDN

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ผลิต OEM ด้านชิ้นส่วนยานยนต์ (เบรก, เฟลาขับ) แผงควบคุมไฟฟ้า และชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศของไทย ต้องเร่งจับคู่ธุรกิจกับแบรนด์ที่เข้าไปตั้งโรงงานในอินโดนีเซีย เพื่อปรับตัวสู่มาตรการกีดกันทางการค้าประเภทสินค้าสำเร็จรูป และใช้โอกาสจาก AFTA ภายในภูมิภาคอาเซียนให้เกิดประโยชน์ในความได้เปรียบด้านต้นทุน

2. สินค้าที่ต้องปรับตัว หรือกระจายความเสี่ยงตลาดทดแทน

- **สินค้าที่ต้องเร่งปรับตัว:** เครื่องสำอาง อาหารแปรรูป และอาหารสัตว์ ต้องเร่งขึ้นทะเบียนฮาลาล (BPJPH) และ อย. ของประเทศอินโดนีเซีย (BPOM)

- **สินค้าที่ต้องกระจายความเสี่ยง ปรับตัวตลาดทดแทน:** น้ำตาลทราย ข้าว คอมพิวเตอร์ และเครื่องปรับอากาศสำเร็จรูป เนื่องจากอินโดนีเซียวางแผนพึ่งพาตนเองและตั้งกำแพงทางภาษีกีดกันทางการค้ามากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 ช่วยเหลือผู้ประกอบการด้านมาตรฐาน Indonesia Halal & SNI บูรณาการร่วมกับคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ช่วยเหลือ MSMEs ในการขึ้นทะเบียนเพื่อให้ได้มาตรฐานของอินโดนีเซีย และอาจพิจารณาสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการยื่นขอใบรับรองฮาลาล (BPJPH) และใบรับรองมาตรฐาน SNI

ข้อเสนอแนะที่ 2 เปลี่ยนกระบวนการทัศนการจัดงานแสดงสินค้า (From Finished Goods to Parts Exhibition) ทดลองปรับรูปแบบการจัดงานเจรจาธุรกิจ โดยเน้นการนำกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนและวัสดุขั้นกลาง (Intermediate Goods) ของไทย ไปเจรจาแบบ B2B กับสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในอินโดนีเซีย เพื่อเสนอเป็นตัวช่วยให้โรงงานท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามเกณฑ์ TKDN ได้ตามเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะที่ 3 แผนบริหารความเสี่ยงสำหรับกลุ่มสินค้าเกษตร (Agricultural Market Diversification) จัดทำแผนสำรวจตลาดส่งออกใหม่ให้กับสินค้าข้าว และน้ำตาลทราย เพื่อรับมือกับแผนการลดการนำเข้าจากต่างประเทศของอินโดนีเซีย

เวียดนาม

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

ประเทศเวียดนามกำลังก้าวข้ามกับดักอุตสาหกรรมรับจ้างผลิต สู่การเป็น Strategic Node ในห่วงโซ่อุปทานโลก รัฐบาลเวียดนามได้ออกกฎหมาย ภาวะเบียด หลายฉบับ เพื่อรับมือกับบริบทโลกที่ผันผวน เศรษฐกิจ อีกทั้งเปิดใช้ตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตแห่งแรกของประเทศ (Decree 29/2026) การอัดฉีดกลไกพิเศษเพื่อพัฒนาภาคเอกชนท้องถิ่นให้แข็งแกร่ง (Decree 20/2026 & Resolution 198/2025) และแผนปฏิรูปดิจิทัลสำหรับ MSMEs (Decision 433) ควบคู่ไปกับการขยายคลัสเตอร์อุตสาหกรรมระดับภูมิภาค เพื่อรองรับ FDI เทคโนโลยีขั้นสูง

การจัดตั้งคลัสเตอร์เทคโนโลยี (Regional Clusters & High-Tech Manufacturing) เวียดนามแบ่งโซนอุตสาหกรรมชัดเจน ภาคเหนือมุ่งเน้นเป็นฮับอิเล็กทรอนิกส์และเคมีคอนดักเตอร์ (China Plus One) ภาคใต้มุ่งเน้นอุตสาหกรรมแปรรูปและโลจิสติกส์ ความต้องการชิ้นส่วนประกอบและวัสดุอุตสาหกรรมที่มีความแม่นยำสูง (Precision Engineering) กำลังสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจสีเขียวและการซื้อขายคาร์บอนเครดิตครั้งแรก (Vietnam's First Carbon Trading Market) การประกาศใช้ Decree 29/2026 ทำให้เวียดนามมีตลาดคาร์บอนอย่างเป็นทางการ โรงงานและซัพพลายเชนทั้งหมดที่ตั้งอยู่ในเวียดนามจะถูกบังคับให้จัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สินค้าขั้นกลางที่ส่งออกจากไทยไปเวียดนามจึงต้องมีคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) ที่ตรวจสอบได้

การยกระดับเอกชนท้องถิ่นและการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัล นโยบาย Decree 20/2026 ให้สิทธิพิเศษมหาศาลแก่เอกชนเวียดนาม ขณะที่ Decision 433 ตั้งเป้าหมายระดับ MSMEs ด้วยดิจิทัลภายในปี ค.ศ. 2030 สิ่งนี้จะสร้างความต้องการซอฟต์แวร์ (B2B SaaS) ระบบอัตโนมัติ และเครื่องจักรกลอัจฉริยะอย่างมหาศาล

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. ชั้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แผงวงจร PCB และชิ้นส่วนยานยนต์

- **ช่องว่างของเวียดนาม:** Cluster อุตสาหกรรมทางภาคเหนือของเวียดนาม ดึงดูดแบรนด์ระดับโลก มาตั้งฐานการผลิต แต่ยังคงขาดแคลนซัพพลายเออร์ชิ้นส่วนชั้นกลางในประเทศที่ได้มาตรฐาน
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ผลิต OEM ด้านแผงวงจร PCB ชิ้นส่วนพลาสติกวิศวกรรม และชิ้นส่วนยานยนต์ของไทย (ซึ่งมี Ecosystem ที่แข็งแกร่งกว่า) เข้าไปเป็นซัพพลายเออร์ป้อนสายการผลิตให้กับแบรนด์ของเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และไต้หวัน ที่ตั้งฐานการผลิตในประเทศเวียดนาม

2. เทคโนโลยีคาร์บอนต่ำและบริการด้านสิ่งแวดล้อม (Green Tech & Carbon Solutions)

- **ช่องว่างของเวียดนาม:** การเพิ่งเริ่มจัดตั้งตลาดคาร์บอนเครดิต โรงงานในเวียดนามต้องเร่งปรับตัวหาเทคโนโลยีประหยัดพลังงาน แผงโซลาร์เซลล์ และระบบบำบัดของเสีย
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ส่งเสริมบริษัทด้านพลังงานสะอาด (Renewable Energy) และธุรกิจรับจัดการกากอุตสาหกรรม (Waste Management) ของไทย เข้าไปรับงานที่ปรึกษา ติดตั้งระบบ และขายอุปกรณ์เทคโนโลยีสีเขียวให้กับนิคมอุตสาหกรรมในเวียดนาม

3. บริการดิจิทัลและซอฟต์แวร์สำหรับอุตสาหกรรม (B2B Digital & Automation Services)

- **ช่องว่างของเวียดนาม:** การเร่งผลักดัน MSMEs สู่อุตสาหกรรมดิจิทัล ทำให้ตลาดต้องการซอฟต์แวร์บัญชี โลจิสติกส์ และการบริหารคลังสินค้า (ERP/WMS)
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** นำกลุ่มสตาร์ทอัพและผู้พัฒนาระบบอัตโนมัติของไทย เปิดตลาดรับจ้างพัฒนาระบบหรือขาย License ให้กับบริษัทเวียดนาม โดยอาศัยจังหวะที่รัฐบาลเวียดนามมีงบอุดหนุน MSMEs ในการซื้อเทคโนโลยีเหล่านี้

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 Vietnam Cluster Sourcing Bridge จัดทำแผนที่วิเคราะห์ความต้องการชิ้นส่วน (Component Demand Mapping) หรือสินค้าชั้นกลางของ Cluster อุตสาหกรรมภาคเหนือและภาคใต้ของเวียดนาม และนำผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทยไปจัดงาน B2B Matching กับฝ่ายจัดซื้อของโรงงานข้ามชาติ (MNCs) ในเวียดนาม

ข้อเสนอแนะที่ 2 Thai - Vietnam Green & Digital Co-Creation จับคู่ธุรกิจระหว่าง Tech Startups และบริษัท Green Tech ของไทย กับกลุ่ม Local Champions ของเวียดนามที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตาม Decree 20/2026 เพื่อสร้างการร่วมทุนขยายฐานลูกค้าและเข้าประมูลงานยกระดับระบบดิจิทัล และการสู่การผลิตแบบคาร์บอนต่ำของภาครัฐและเอกชนเวียดนาม รวมทั้งเตรียมความพร้อมให้ MSMEs ไทยที่ส่งสินค้าเข้าเวียดนาม โดยเฉพาะวัสดุก่อสร้างและพลาสติก ให้สามารถจัดทำเอกสารรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) ที่สอดคล้องกับระเบียบตลาดคาร์บอนใหม่ของเวียดนาม (Decree 29/2026) เพื่อป้องกันไม่ให้สินค้าไทยถูกปฏิเสธการนำเข้าจากโรงงานในเวียดนาม

กลุ่มที่ 4 กลุ่มตะวันออกกลาง
แห่งวิสัยทัศน์ใหม่
(The Middle East Visionaries)

ตลาดสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) กำลังดำเนินนโยบายภายใต้วิสัยทัศน์ We the UAE 2031 และการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) มูลค่า 1.3 ล้านล้านดอลลาร์แอม โดยมุ่งเป้าเปลี่ยนผ่านเศรษฐกิจจากเศรษฐกิจที่พึ่งพาภาคพลังงาน สู่วิถีเศรษฐกิจดิจิทัลและเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) นอกจากนี้ UAE ยังใช้ CEPA (Comprehensive Economic Partnership Agreement) เป็นช่องทางสู่การค้าเสรี เพื่อให้ยังดำรงเป็นศูนย์กลางการค้าและการกระจายสินค้า (Re-export Hub) ที่เชื่อมต่อระหว่างตะวันออกและตะวันตก

We the UAE 2031 คือ แผนแม่บทแห่งชาติ 10 ปี ของ UAE จัดทำขึ้นเมื่อปี 2565 เพื่อยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจโลกที่มีอิทธิพลครอบคลุมทั้งมิติสังคม เศรษฐกิจ การลงทุน และการพัฒนา โดยแผนดังกล่าวประกอบด้วย 4 เสาหลัก ได้แก่ Forward Society Forward Economy Forward Diplomacy และ Forward Ecosystem ซึ่งสะท้อนวิสัยทัศน์ที่ครอบคลุมทุกมิติของการพัฒนาประเทศ

- 1. Forward Economy เศรษฐกิจแห่งอนาคต** UAE มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจที่เติบโตสูง โดยร่วมมือกับภาคเอกชน ผ่านการขับเคลื่อนสาขายุทธศาสตร์ ได้แก่ อุตสาหกรรมขั้นสูง เศรษฐกิจดิจิทัล IT การสื่อสาร บริการทางการเงิน โลจิสติกส์ และการท่องเที่ยว รวมถึงการเป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การสำรวจอวกาศ และพลังงานหมุนเวียน
- 2. Forward Society สังคมที่ก้าวหน้า** UAE ตั้งเป้าพัฒนาความมั่นคงด้านอาหาร โดยเพิ่มการจัดซื้อจากฟาร์มในประเทศให้ครอบคลุม 50% ของการจัดซื้อภาครัฐ และส่งเสริมการลงทุนในภาคอาหารให้เติบโต 100% ภายในปี 2573 ทั้งนี้ UAE ยังตั้งเป้าให้ประเทศติด Top 10 โลกด้านคุณภาพการดูแลสุขภาพ และติด Top 10 ใน Global Food Security Index
- 3. Forward Diplomacy การทูตเชิงรุก** UAE มุ่งสร้างบทบาทและอิทธิพลในเวทีโลก บนพื้นฐานของการเคารพคุณค่าความเป็นมนุษย์ พร้อมเปิดกว้างต่อพันธมิตรจากทุกภูมิภาค
- 4. Forward Ecosystem ระบบนิเวศที่ล้ำหน้า** UAE ตั้งเป้าเป็นประเทศที่ปลอดภัยที่สุดในโลก มีโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมต่อและมีประสิทธิภาพสูงสุด รองรับเทคโนโลยีดิจิทัลรุ่นต่อไป และมีรัฐบาลที่ชาญฉลาดและคล่องตัวที่สุดในโลก โดย UAE ตั้งเป้าเพิ่มสัดส่วนเศรษฐกิจดิจิทัลใน GDP จาก 9.7% เป็น 19.4% ภายในปี 2572 ภายใต้ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจดิจิทัลแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจหมุนเวียน (UAE Circular Economy Policy 2021-2031) UAE บังคับใช้มาตรฐานเศรษฐกิจสีเขียวใน 4 ภาคส่วนหลัก ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม การผลิต และการผลิตอาหาร นโยบายนี้เป็นการส่งเสริมสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และย่อยสลายได้

การขยายเครือข่าย CEPA ทั่วโลก UAE กำลังทำข้อตกลง CEPA กับหลายประเทศ เพื่อลดภาษีและอำนวยความสะดวกทางการค้า การที่ไทยสามารถบรรลุข้อตกลง CEPA กับ UAE ได้ จะทำให้สินค้าไทยได้เปรียบด้านภาษีเมื่อส่งผ่าน UAE ไปยังประเทศที่สาม

Advancing Digital Trade การลงทุนมหาศาลในโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและ E-commerce ทำให้ระบบโลจิสติกส์และศุลกากรของ UAE ไร้รอยต่อ เป็นโอกาสให้ไทยสามารถส่งสินค้าไปเก็บในคลัง (Fulfillment Center) ที่นั่นและขายผ่านออนไลน์ได้ครอบคลุมทั้งภูมิภาค

National Investment Strategy UAE พร้อมให้เงินอุดหนุนและสิทธิประโยชน์ขั้นสูงสุดสำหรับต่างชาติที่เข้าไปลงทุนในเทคโนโลยีการเกษตร (Agri-tech) เทคโนโลยีสุขภาพ และนวัตกรรมดิจิทัล

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. อุตสาหกรรมความมั่นคงทางอาหารและอาหารฮาลาล (Food Security & Halal Food)

- **ช่องว่างของ UAE :** ข้อจำกัดด้านพื้นที่เพาะปลูกและแหล่งน้ำ ทำให้ UAE เสี่ยงต่อวิกฤตความมั่นคงทางอาหาร รัฐบาลจึงทุ่มงบจัดซื้ออาหารสำรองและลงทุนใน Agri-tech
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดัน MSMEs ไทยส่งออกโปรตีนทางเลือก (Plant-based) อาหารทางการแพทย์ อาหารพร้อมทาน (RTE) ที่มีใบรับรองฮาลาลมาตรฐานสากล และนำกลุ่มธุรกิจ Smart Farming ของไทยไปรับจ้างบริหารจัดการระบบเกษตรในร่ม (Indoor Farming) ใน UAE

2. อุตสาหกรรมวัสดุชีวภาพและบรรจุภัณฑ์รักษ์โลก (Biomaterials & Green Packaging)

- **ช่องว่างของ UAE:** นโยบาย Circular Economy ของ UAE สะท้อนความต้องการลดขยะพลาสติก ทำให้เครือข่ายค้าปลีกและอุตสาหกรรมอาหารใน UAE กำลังหาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและรีไซเคิลได้มาทดแทน
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดันการส่งออกและการจับคู่ธุรกิจระหว่างกลุ่มผู้ผลิตพลาสติกชีวภาพ (Bioplastics) บรรจุภัณฑ์จากขานอ้อย/ไยกล้วย ภายใต้แนวคิด BCG โมเดลของไทย กับกลุ่มธุรกิจ HORECA (โรงแรม ร้านอาหาร จัดเลี้ยง) ระดับไฮเอนด์ใน UAE

3. บริการสุขภาพและ Medical Tourism ระดับพรีเมียม (Smart Healthcare & Wellness)

- **ช่องว่างของ UAE:** ประชากรและชาวต่างชาติที่พำนักใน UAE (Expats) มีกำลังซื้อสูงมาก และนิยมเดินทางออกไปรักษาพยาบาลหรือทำกิจกรรม Wellness
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ใช้ศักยภาพ Medical Hub ของไทย ดึงโรงพยาบาลเอกชนชั้นนำ และเครือข่ายสภาวะระดับพรีเมียมในการจัดทำแพ็คเกจบริการการตรวจทางการแพทย์ บริการส่งต่อผู้ป่วย (Referral Programs) และบริการฟื้นฟูร่างกาย อีกทั้งส่งเสริมการเปิดศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพสไตล์ไทยใน UAE

4. ชิ้นส่วนยานยนต์แห่งอนาคต (Next-Gen Auto Parts)

- **ช่องว่างของ UAE:** แม้ว่า UAE จะไม่ใช่ผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ แต่เป็นศูนย์กลางการนำเข้าและ Re-export ชิ้นส่วนยานยนต์ที่ใหญ่ที่สุดในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ (MENA) รวมถึงการเร่งเปลี่ยนผ่านสู่สถานีชาร์จ EV
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** สนับสนุนให้ผู้ผลิต OEM ชิ้นส่วนยานยนต์และอุปกรณ์เสริมของไทย ใช้ UAE เป็น hub กระจายอะไหล่รถยนต์ส่งต่อในภูมิภาคตะวันออกกลาง และแอฟริกาเหนือ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 เร่งรัดปิดดีลความตกลง CEPA ไทย - UAE เพื่อสร้างแต้มต่อของสินค้าไทยใน UAE รวมถึงภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ

ข้อเสนอแนะที่ 2 Thai-MENA Gateway ผลักดันให้เป็น hub กระจายสินค้าฮาลาลและสินค้าตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG ในภูมิภาค MENA

ข้อเสนอแนะที่ 3 Thailand-UAE Circular Economy & Food Tech Summit การจัดเวทีเจรจาธุรกิจระดับบน โดยดึงนักลงทุนจาก UAE Investment Funds มาฟังการนำเสนอแผนธุรกิจของบริษัทเทคโนโลยีอาหาร และนวัตกรรมตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG ของไทย เพื่อดึงดูดเม็ดเงินลงทุนจาก UAE ให้เข้ามาตั้งโรงงานแปรรูปในไทย แล้วส่งออกกลับไปเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร

ตลาดซาอุดีอาระเบีย

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

ซาอุดีอาระเบียกำลังเปลี่ยนผ่านประเทศขนานใหญ่ภายใต้ Saudi Vision 2030 เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากน้ำมัน (Diversification) และทุ่มงบประมาณจำนวนมากสร้าง Giga-projects (เช่น NEOM, Red Sea) และใช้ยุทธศาสตร์การลงทุนแห่งชาติ (National Investment Strategy - NIS) เพื่อดึงดูด FDI เข้าประเทศ ควบคู่ไปกับการบังคับใช้นโยบาย Local Content ที่บีบให้ต่างชาติที่ต้องการรับงานรัฐต้องเข้ามาตั้งสำนักงานภูมิภาค (RHQ) และใช้ทรัพยากร/แรงงานในประเทศ

การเร่งสร้างเมืองใหม่และพัฒนาอุตสาหกรรมนอกภาคพลังงาน ทำให้ซาอุดีอาระเบียมีความต้องการ 3 กลุ่มที่ไทยมีศักยภาพสูง ได้แก่ (1) วัสดุก่อสร้างและบริการวิศวกรรม (2) ความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และ (3) โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข

การวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจของซาอุดีอาระเบีย พบแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

The Giga-Projects Boom โครงการขนาดใหญ่ระดับโลก (NEOM, Qiddiya, Diriyah) กำลังได้รับเม็ดเงินงบประมาณด้านการก่อสร้าง เทคโนโลยีเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และการท่องเที่ยว ซึ่งต้องการซัพพลายเออร์ที่ได้มาตรฐานโลกจำนวนมาก

นโยบาย Local Content & Saudization ซาอุดีอาระเบียมีกฎหมายจำกัดสัดส่วนการนำเข้าและบังคับให้บริษัทต่างชาติต้องจ้างงานคนท้องถิ่น (Nitaqat) รวมถึงตั้งสำนักงานใหญ่ประจำภูมิภาค (RHQ) ในซาอุดีอาระเบีย หากต้องการเข้าถึงสัญญาจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาล

อุตสาหกรรมใหม่ (New Manufacturing Hub) รัฐบาลกำลังผลักดันอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและเทคโนโลยีพลังงานสะอาด ซึ่งหมายความว่า ซาอุดีอาระเบียต้องการนำเข้าชิ้นส่วน OEM และเทคโนโลยีประกอบรถยนต์

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง ตกแต่งภายใน และบริการวิศวกรรม (Construction & Interior Services)

- **ช่องว่างของซาอุดีอาระเบีย :** Giga-projects ต้องการวัสดุก่อสร้าง (ปูนซีเมนต์ เหล็ก กระเบื้อง) เพอร์นิเจอร์ และผู้รับเหมาตกแต่งภายในระดับพรีเมียม

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดัน MSMEs ไทยส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับภาคก่อสร้างและการตกแต่งอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่ภาคบริการด้านสถาปัตยกรรมและการตกแต่งภายใน มีโอกาสในการเข้าไป Sub-contract หรือการเข้าร่วมงานประมูลในโครงการโรงแรมและที่อยู่อาศัยระดับหรูใน NEOM และ Red Sea Project

2. ความมั่นคงทางอาหารและเทคโนโลยีการเกษตร (Food Security & Halal Agri-Tech)

- **ช่องว่างของซาอุดีอาระเบีย:** สภาพภูมิประเทศเป็นทะเลทราย ทำให้ต้องพึ่งพาการนำเข้าอาหารสูงมาก รัฐบาลจึงทุ่มงบสนับสนุน Agri-tech และต้องการแหล่งสำรองอาหารฮาลาลที่เชื่อถือได้

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ใช้ศักยภาพด้านฮาลาลของไทย ส่งออกอาหารแปรรูป อาหารสัตว์ และผลิตภัณฑ์เกษตรนวัตกรรม พร้อมจับคู่ธุรกิจนำบริษัท Smart Farming ของไทยไปรับจ้างบริหารจัดการแปลงเกษตรและระบบชลประทานในซาอุดีอาระเบีย

3. บริการสุขภาพ สปา และการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Smart Healthcare & Wellness)

- **ช่องว่างของซาอุดีอาระเบีย:** รัฐบาลซาอุดีอาระเบียกำลังแปรรูปโรงพยาบาลรัฐและเร่งยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ทำให้มีความต้องการบุคลากรทางการแพทย์ ระบบบริหารโรงพยาบาล และธุรกิจ Wellness

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** นำเครือข่ายโรงพยาบาลเอกชนชั้นนำและธุรกิจ Wellness ของไทย ไปเสนอโมเดลร่วมทุน (Joint Venture) หรือรับจ้างบริหารศูนย์สุขภาพครบวงจร (Rehabilitation & Wellness Centers) ในซาอุดีอาระเบีย

4. ชั้นส่วนยานยนต์และอุปกรณ์ประกอบ (Automotive Parts for New EV Hub)

- **ช่องว่างของซาอุดีอาระเบีย:** การตั้งเป้าผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศต้องการ Supply Chain ชั้นส่วนประกอบที่ครบวงจร ซึ่งซาอุฯ ยังไม่มีฐานการผลิตชิ้นส่วนย่อย (Tier 2/Tier 3)
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** นำผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (OEM) ของไทยไปจับคู่กับผู้ผลิตรถยนต์ในซาอุดีอาระเบีย เพื่อเสนอตัวเป็นฐานซัพพลายอะไหล่ให้แก่ซาอุดีอาระเบีย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 Halal Food Security Bridge จัดเวทีเจรจาจับคู่ธุรกิจ (B2B) กลุ่มบริษัทอาหารฮาลาลชั้นนำ และ MSMEs ด้านบริการ Solution นวัตกรรมอาหารของไทย เสร็จทำสัญญาซื้อขายระยะยาว (Long-term Forward Contracts) กับเครือข่ายซูเปอร์มาร์เก็ตและกองทุนความมั่นคงทางอาหารของซาอุดีอาระเบีย (SALIC)

ข้อเสนอแนะที่ 2 Thai Medical & Wellness Hub ท้าหรือทวิภาคีเพื่ออำนวยความสะดวกในการขึ้นทะเบียนยารักษาโรค เวชภัณฑ์ และบุคลากรทางการแพทย์ของไทยในซาอุดีอาระเบีย พร้อมส่งเสริมการให้สิทธิแฟรนไชส์ (Franchising) แปรนต์สปาและคลินิกสุขภาพของไทยไปเปิดสาขาในซาอุดีอาระเบีย

ข้อเสนอแนะที่ 3 Giga-Projects Sourcing ผลักดันขยายตลาดกลุ่มสินค้าวัสดุก่อสร้าง สินค้าตกแต่งภายในบ้าน โดยเฉพาะวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ เพื่อเข้าสู่ตลาดระดับพรีเมียมหรือตลาดเฉพาะ ขณะเดียวกัน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมพากลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง/ตกแต่งภายในของไทย ไป Pitching กับบริษัทจัดซื้อจัดจ้างของซาอุดีอาระเบียโดยตรง

กลุ่มที่ 5 กลุ่มตลาดเกิดใหม่
และประตูการค้าเชิงยุทธศาสตร์
(Emerging Markets &
Strategic Gateways)

ตลาดอินเดีย

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

ประเทศอินเดียกำลังเร่งรัดสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตระดับโลก (Global Manufacturing Hub) ทดแทนจีน โดยตั้งเป้าส่งออก 2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2573 รัฐบาลอินเดียใช้ยุทธศาสตร์พึ่งพาตนเอง (Atmanirbhar Bharat) ผสานกับโครงการอัดฉีดเงินอุดหนุนมหาศาล (PLI Scheme) ครอบคลุม 14 อุตสาหกรรมเป้าหมาย สะท้อนว่า อินเดียกำลังปกป้องอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อสินค้านำเข้าสำเร็จรูป แต่เปิดกว้างสำหรับการลงทุนและขึ้นส่วนประกอบ

ยุทธศาสตร์พึ่งพาตนเอง (Atmanirbhar Bharat) อินเดียต้องการลดการนำเข้าและสร้าง Supply Chain ในประเทศให้เบ็ดเสร็จ การเข้าสู่ตลาดอินเดียในทศวรรษหน้าจึงต้องมาในรูปแบบของการร่วมทุน (Joint Venture) หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Tech Transfer)

กลไกอุดหนุนเพื่อการผลิต (Production Linked Incentive: PLI) อินเดียทุ่มงบประมาณอุดหนุน 14 อุตสาหกรรมหลัก (เช่น โทรศัพท์มือถือ เซมิคอนดักเตอร์ แบตเตอรี่ EV ยา และอาหาร) เพื่อดึงทุนต่างชาติไปตั้งโรงงาน กลไกนี้จะทำให้การส่งออกสินค้าสำเร็จรูปใน 14 หมวดนี้จากไทยไปอินเดียทำได้ยากขึ้น จากมาตรการทางภาษีที่อาจตามมาเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์ขั้นสูง (Smart Electronics & Auto Parts)

- **ช่องว่างของอินเดีย:** แม้จะมีนโยบาย PLI ดึงโรงงานประกอบโทรศัพท์มือถือและยานยนต์ EV มาตั้งในอินเดียได้สำเร็จ แต่ยังคงขาดแคลนระบบนิเวศของซัพพลายเออร์ผลิตชิ้นส่วนย่อย (Tier 2/3) ที่มีคุณภาพ
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** นำผู้ผลิตแผงวงจร (PCB) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนยานยนต์ (OEM) ของไทย เข้าไปเป็นเครือข่ายรับจ้างผลิตให้กับ Mega Factories ในอินเดีย เพื่อป้องกันสายการผลิตที่กำลังเติบโต

2. อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปและเครื่องจักรกลการเกษตร (Food Processing & Agri-Machinery)

- **ช่องว่างของอินเดีย:** อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อาหาร (Food Processing) เป็น 1 ใน 14 อุตสาหกรรมเป้าหมาย แต่อินเดียยังต้องการเทคโนโลยีการแปรรูป เครื่องจักร และส่วนผสมอาหาร (Food Ingredients) ขั้นสูง เพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผลักดันการส่งออกวัตถุดิบและส่วนผสมอาหาร (เช่น ซอส เครื่องปรุงรส สารสกัด) รวมถึงนำผู้เชี่ยวชาญด้าน Food Tech ของไทยไปร่วมทุนเพื่อยกระดับโรงงานแปรรูปอาหารในอินเดีย

3. กลุ่มวัตถุดิบต้นน้ำเพื่อการผลิตและส่งออก (Upstream Materials under Advance Authorization)

- **ช่องว่างของอินเดีย:** อินเดียมีโครงการขออนุญาตนำเข้าล่วงหน้า (Advance Authorization Scheme) ที่อนุญาตให้นำเข้าวัตถุดิบ เช่น วัตถุดิบตั้งต้น ตัวเร่งปฏิกิริยา และเชื้อเพลิง ที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เม็ดพลาสติก และเคมีภัณฑ์ สามารถเจรจาเป็นซัพพลายเออร์สายตรงให้กับโรงงานในอินเดีย โดยผู้ส่งออกอินเดียจะนำวัตถุดิบเหล่านี้ไปประกอบเป็นสินค้าขั้นสุดท้ายเพื่อส่งออกต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 PLI Supply Chain Integration and Make with India สร้างความร่วมมือด้านซัพพลายเชนกับบริษัทอินเดียและบริษัทต่างชาติในอินเดียที่ได้รับอนุมัติเงินอุดหนุนในโครงการ PLI (เน้นกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์) รวมถึงอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมภายใต้ยุทธศาสตร์พึ่งพาตนเอง (Atmanirbhar Bharat) และมาทำ Business Matching เชิงรุกกับผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทย เพื่อร่วมในห่วงโซ่อุปทาน หรือการทำ Joint Venture ในอินเดีย

ข้อเสนอแนะที่ 2 ยกระดับส่งออกวัตถุดิบต้นน้ำ เจรจาจับคู่ธุรกิจกับผู้ส่งออกในอินเดีย เพื่อให้โรงงานเหล่านั้นนำเข้าวัตถุดิบต้นน้ำจากไทยในกลุ่มปิโตรเคมี เม็ดพลาสติก วัสดุทางการแพทย์ และเคมีภัณฑ์ไปใช้ผลิตเพื่อการส่งออกต่อ โดยใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้ FTA อาเซียน - อินเดีย

ข้อเสนอแนะที่ 3 Thai-India Digital Co-Creation สร้างความร่วมมือด้านดิจิทัลคอนเทนต์กับบริษัทเทคโนโลยีในอินเดีย เพื่อปูทางเข้าสู่ตลาดที่มีขนาดใหญ่ และเพื่อยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรดิจิทัลไทย

ตลาดเม็กซิโก

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

เม็กซิโกภายใต้การนำของประธานาธิบดีคลอเดีย เซนบาม กำลังขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ Plan México เพื่อก้าวขึ้นเป็น 10 เศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุดของโลก ภายในปี 2573 โดยมุ่งเพิ่มสัดส่วนการผลิตในประเทศอีก 15% ในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ เช่น ยานยนต์ อากาศยาน เซมิคอนดักเตอร์ นอกจากนี้ เม็กซิโกเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากสงครามการค้าสหรัฐอเมริกา - จีน ในฐานะฐานการผลิตใกล้บ้าน (Nearshoring) ที่มีเครือข่าย FTA ครอบคลุม 50 ประเทศ รวมถึง USMCA และ CPTPP

จากการวิเคราะห์นโยบาย Plan México และบริบทการค้า พบแรงขับเคลื่อนที่ไทยต้องแสวงหาโอกาส ดังนี้

ยุทธศาสตร์การตั้งฐานผลิตใกล้ตลาด (Nearshoring Phenomenon) ทุนทั่วโลกกำลังหลั่งไหลเข้าเม็กซิโก เพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการทางภาษีของสหรัฐอเมริกาตามข้อตกลง USMCA เม็กซิโกจึงกลายเป็นโรงงานของอเมริกาเหนือที่ต้องการขึ้นส่วนประกอบจากเอเชีย

ยุทธศาสตร์ผลักดันอุตสาหกรรมแห่งอนาคต การจัดตั้ง Advanced Semiconductor Park (JASP) แห่งแรกในลาตินอเมริกา บ่งชี้ว่า เม็กซิโกต้องการยกระดับจากอุตสาหกรรมใช้แรงงานสู่ห่วงโซ่มูลค่าสูง (High-value Supply Chain) ด้านเทคโนโลยีและยานยนต์

ความผันผวนด้านนโยบายภาษีสินค้าเกษตร รัฐบาลเม็กซิโกมีการใช้กลไกภาษี เพื่อควบคุมอุปทานในประเทศ เช่น การยกเว้นภาษีนำเข้าข้าวเมื่อปี 2567 และมีการกลับมาเก็บภาษีอีกครั้งในปี 2568 ซึ่งสะท้อนว่าควรเน้นการส่งออกสินค้าเกษตรที่ทดแทนไม่ได้ เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของมาตรการทางภาษี

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. ขึ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเซมิคอนดักเตอร์ (Smart Parts & Electronics)

- **ช่องว่างของเม็กซิโก:** การตั้งเป้าเพิ่มการผลิตของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอากาศยาน และอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ อีก 15% จำเป็นต้องพึ่งพาซัพพลายเออร์ขึ้นส่วนขั้นต้นและขั้นกลางที่มีเสถียรภาพ

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** นำกลุ่มผู้ผลิตแผงวงจรพิมพ์ (PCB) และขึ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ของไทยไปเจรจาจับคู่ธุรกิจกับกลุ่มทุนที่มาตั้งโรงงานในกลุ่ม JASP และกลุ่มคลัสเตอร์ยานยนต์ในเม็กซิโก เพื่อสอดแทรกสินค้าไทยเข้าไปในห่วงโซ่การผลิตก่อนส่งออกไปสหรัฐอเมริกา

2. ข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรพรีเมียม (Premium Rice & Agri-Products)

- **ช่องว่างของเม็กซิโก:** เม็กซิโกเป็นผู้นำเข้าสุทธิในกลุ่มสินค้าเกษตรหลายรายการ แม้ว่าจะมีการเก็บภาษีนำเข้าข้าวในปี 2568 แต่ตลาดผู้บริโภคระดับกลาง-บน ยังมีความต้องการข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง รวมถึงผลไม้สดและเนื้อสุกรแช่เย็น

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** เปลี่ยนยุทธศาสตร์สินค้าเกษตรจากสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) เป็น Premium Lifestyle เจาะกลุ่ม HORECA (โรงแรมและร้านอาหาร) และซูเปอร์มาร์เก็ตระดับบน โดยชูจุดแข็งเรื่องคุณภาพที่เหนือกว่าข้าวจากแหล่งอื่น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 Local Content and USMCA Rules of Origin Navigator ศึกษาและจัดทำคู่มือเชิงลึกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ Local Content ของเม็กซิโก เพื่อกำหนดสัดส่วนขึ้นส่วนที่ต้องส่งไปเป็นวัตถุดิบให้เหมาะสมกับเกณฑ์การผลิตภายในประเทศ รวมทั้งศึกษาและจัดทำคู่มือเชิงลึกเกี่ยวกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิด

สินค้าของข้อตกลง USMCA และ CPTPP เพื่อชี้เป้าให้ผู้ประกอบการไทยทราบว่า ต้องส่งชิ้นส่วนไปประกอบในเม็กซิโกในสัดส่วนเท่าใด จึงจะสามารถส่งออกเข้าสหรัฐอเมริกาและแคนาดาได้ โดยได้สิทธิประโยชน์ทางภาษี 0%

ข้อเสนอแนะที่ 2 แคมเปญรุกตลาดข้าวและสินค้าเกษตร Thai Premium Unrivaled จัดกิจกรรมเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) เชิงรุก โดยนำกลุ่มผู้ส่งออกข้าวหอมมะลิ ผลไม้สด และอาหารแปรรูปของไทย ไปเสนอขายตรงให้กับเครือข่ายร้านอาหารและโรงแรมระดับ 5 ดาวในเม็กซิโก พร้อมจัดแคมเปญสร้างการรับรู้ว่า ข้าวไทย คือ แบรินระดับโลกที่แข่งขันด้วยคุณภาพ ไม่ใช่ราคา

ข้อเสนอแนะที่ 3 Thai - Mexico Tech Roadshow นำกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ (OEM) ของไทย เจรจากรุ้กับหน่วยงานจัดซื้อของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใน Advanced Semiconductor Park (JASP) เพื่อนำร่องพาบริษัทไทยเข้าไปเป็นซัพพลายเออร์ในห่วงโซ่เทคโนโลยีของเม็กซิโก

ตลาดแอฟริกาใต้

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

ประเทศแอฟริกาใต้กำลังปรับโครงสร้างระบบการค้าระยะยาว (2567 - 2573) ผ่านยุทธศาสตร์ The Butterfly Strategy เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดการพึ่งพาส่งออกตั้งเดิมอย่างสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป โดยหันมาดำเนินนโยบายเชิงรุกเจาะ 27 ตลาดเป้าหมายใหม่ที่มีศักยภาพการเติบโตสูง (High Growth Markets) ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย ควบคู่ไปกับการเร่งเปลี่ยนผ่านโครงสร้างพื้นฐานทางพลังงานภายใต้แผนการลงทุนเพื่อการเปลี่ยนผ่านพลังงานที่เป็นธรรม (Just Energy Transition Investment Plan: JET-IP)

ยุทธศาสตร์กระจายความเสี่ยง The Butterfly Strategy แอฟริกาใต้ตั้งเป้าขยายฐานการค้ามายังเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอาเซียน เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจท่ามกลางความผันผวนของโลก นี่คือช่องทางเจรจาการค้าแบบทวิภาคีที่ไทยจะได้เปรียบ

การเปลี่ยนผ่านพลังงาน (JET-IP) และแผนแม่บทรายสาขา (Sectoral Master Plans) แอฟริกาใต้ให้ความสำคัญสูงสุดกับการแก้ไขวิกฤตพลังงานและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barriers to Trade: TBT) สินค้านำเข้าหลายรายการ เช่น อาหารกระป๋อง เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนยานยนต์ และถุงพลาสติก ต้องผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงาน NRCS ซึ่งมักมีความล่าช้ากว่า 3 - 6 เดือน นอกจากนี้ มาตรฐานสำนักงานมาตรฐานสินค้าแอฟริกาใต้ (SABS) บางครั้งมีความแตกต่างจากมาตรฐานสากล (ISO) ทำให้ต้องเสียเวลาและต้นทุนในการทดสอบสินค้าใหม่

มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS) และโควตาการนำเข้า แอฟริกาใต้มีกฎระเบียบเฉพาะที่เข้มงวด เช่น การกำหนดอุณหภูมิแช่เย็นสำหรับผลไม้ เพื่อกำจัดแมลงศัตรูพืช และมีการควบคุมสินค้านำเข้าเฉพาะกลุ่มอย่างเข้มงวด

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. ชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์พลังงานสะอาด

- ช่องว่างของแอฟริกาใต้: แผน JET-IP ทำให้มีความต้องการอุปกรณ์โซลาร์เซลล์ สายไฟ และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านพลังงานอย่างมหาศาล
- กลุ่มเป้าหมายไทย: สนับสนุนผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (OEM) เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์พลังงานสะอาดของไทย เข้าเป็นซัพพลายเออร์ป้อนโครงการของรัฐและเอกชนในแอฟริกาใต้

2. สินค้าเกษตรพรีเมียมและอุตสาหกรรมอาหาร (Premium Agri-Food)

- ช่องว่างของแอฟริกาใต้: แม้ว่าแอฟริกาใต้จะมีมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ที่เข้มงวด แต่ยังคงมีความต้องการสินค้าผลไม้และอาหารกระป๋องในตลาด
- กลุ่มเป้าหมายไทย: สนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการสินค้าผลไม้ให้ผ่านกระบวนการ Cold Treatment ที่ได้มาตรฐาน และสนับสนุนการส่งออกอาหารกระป๋อง โดยจัดการกับกระบวนการตรวจสอบของ NRCS ให้รวดเร็วขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 SABS & NRCS ให้คำปรึกษาเชิงลึกด้านมาตรฐาน SABS และ NRCS แก่ MSMEs ไทยในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนยานยนต์ และอาหารกระป๋อง เพื่อเตรียมเอกสารและปรับกระบวนการผลิตให้ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ต้นทาง ช่วยลดระยะเวลาความล่าช้า 3 - 6 เดือน ลงให้เหลือน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะที่ 2 แผนรุกตลาดเกษตรเชิงลึก SPS Unlock & Expand ใช้กลไกการเจรจาวิภาคี ผลักดันการส่งออกสินค้าผลไม้ของไทย และผลักดันการจัดทำ MOU กับแอฟริกาใต้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจสอบกระบวนการ Cold Treatment และมาตรฐานด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

ข้อเสนอแนะที่ 3 การจับคู่ธุรกิจเชิงยุทธศาสตร์ จัดเวทีเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) โดยนำกลุ่มผู้ผลิตสายไฟ อุปกรณ์โซลาร์เซลล์ และเครื่องจักรกลที่เกี่ยวข้องกับพลังงานสะอาดของไทย จับคู่ธุรกิจกับภาคพลังงานของแอฟริกาใต้

ตลาดศรีลังกา

การวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ

การปรับโครงสร้างจากเศรษฐกิจพึ่งพาส่งออกในประเทศ สู่เศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยการส่งออก ประเทศศรีลังกาจะหันไปมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าในกลุ่มสินค้าสิ่งทอ ชา ยางพารา และสินค้าเกษตรมูลค่าสูง และใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าที่สำคัญ เช่น GSP+ กับสหภาพยุโรป และ FTA กับประเทศอินเดีย และประเทศปากีสถาน

การเปิดกว้างด้านการลงทุน (FDI Incentives) ประเทศศรีลังกาใช้ BOI เป็นกลไกหลักในการดึงดูดการลงทุน โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เช่น การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (Tax Holiday) ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรและวัตถุดิบ อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้น 100% และโอนกำไรกลับประเทศได้อย่างเสรี

เขตอุตสาหกรรมพิเศษ มีการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก (EPZs) เพื่อรองรับนักลงทุนต่างชาติโดยเฉพาะ มาตรการคุ้มครองในประเทศ: แม้จะเปิดรับการลงทุน แต่ศรีลังกายังคงเรียกเก็บอากรนำเข้าในอัตราสูงสำหรับสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศ และมีการกำหนดมาตรการ SPS และ TBT ที่สินค้านำเข้าต้องผ่านการตรวจสอบ

การวิเคราะห์ช่องว่างและการจับคู่ยุทธศาสตร์ (Supply Chain Gap & Strategic Matching)

1. ยางและเวชภัณฑ์

- **ช่องว่างของศรีลังกา:** ระบบสาธารณสุขของศรีลังกามีความต้องการยาสูง แต่กำลังการผลิตในประเทศจำกัด

- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ผู้ผลิตยา Generic คุณภาพสูงของไทยในการส่งออกไปทดแทน

2. สินค้าเกษตรเพื่อความมั่นคงทางอาหาร

- **ช่องว่างของศรีลังกา:** ศรีลังกาผลิตน้ำตาลทรายไม่เพียงพอ และต้องพึ่งพาการนำเข้า
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ไทยสามารถใช้ศักยภาพด้านต้นทุนและปริมาณ เจาะตลาดสินค้าเกษตรและน้ำตาลทรายในศรีลังกา หรือส่งออกสินค้าเพื่อไปเป็นวัตถุดิบตั้งต้นให้โรงงานอุตสาหกรรมอาหารของศรีลังกาต่อไปแปรรูปต่อ

3. ยางพาราและผลิตภัณฑ์

- **ช่องว่างของศรีลังกา:** ศรีลังกากำลังหันไปมุ่งการส่งออกสินค้าแปรรูป
- **กลุ่มเป้าหมายไทย:** ไทยสามารถเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานด้วยการส่งออกสินค้าชิ้นกลาง เพื่อให้ศรีลังกานำไปผลิตต่อและส่งออก โดยใช้ประโยชน์จากแต้มต่อทางภาษี (GSP+/FTA) ที่ประเทศศรีลังกาได้รับ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะที่ 1 สร้างความร่วมมือในอุตสาหกรรมยาและเวชภัณฑ์ ร่วมมือกับองค์การเภสัชกรรม นำกลุ่มเทรดเดอร์ผู้ผลิตยา Generic ของไทย เจรจากราคากับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องของประเทศศรีลังกา

ข้อเสนอแนะที่ 2 ผลักดันให้ศรีลังกาเป็นตลาดใหม่สำหรับการส่งออกน้ำตาลทรายและสินค้าเกษตร ส่งเสริมการเจรจาจับคู่ธุรกิจระหว่างกลุ่มโรงงานน้ำตาลทรายของไทยกับผู้นำเข้าที่อยู่ในอุตสาหกรรมอาหารของประเทศศรีลังกา เพื่ออุดช่องว่างความขาดแคลนวัตถุดิบ

ข้อเสนอแนะที่ 3 แผนเจาะฐานการผลิตเพื่อใช้สิทธิ GSP+ และ FTA ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) นำผู้ประกอบการในกลุ่มสิ่งทอและผลิตภัณฑ์ยางพารานำร่องเข้าไปเจรจากับผู้ประกอบการในเขต EPZs ของประเทศศรีลังกา เพื่อใช้ศรีลังกาเป็นฐานการผลิตและส่งออกไปยังสหภาพยุโรปและอินเดีย โดยใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษทางภาษีที่ประเทศศรีลังกาได้รับ

แนวนโยบายการพา MSMEs บุคลากรเชิงรุก ภาครัฐและเอกชนต้องบูรณาการงาน 5 ด้านหลัก

1. การยกระดับมาตรฐานสู่ความยั่งยืนและการตรวจสอบย้อนกลับ (Sustainability & Traceability)
 - การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจสีเขียว เร่งยกระดับ MSMEs ให้ได้มาตรฐาน Carbon Footprint และ ESG เพื่อรักษาตำแหน่งในห่วงโซ่อุปทานของประเทศมหาอำนาจและกลุ่มประเทศนวัตกรรม เช่น ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และแคนาดา
 - ระบบตรวจสอบย้อนกลับ พัฒนาระบบ Traceability ที่แม่นยำสำหรับสินค้าเกษตรและอาหาร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัย และเป็นเกราะป้องกันอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) ในตลาดพรีเมียมอย่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่น
2. การปรับเปลี่ยนเป้าหมายสู่สินค้าขั้นกลางและชิ้นส่วน (Shift to Intermediate Goods & Parts)
 - จากสินค้าสำเร็จรูปสู่ชิ้นส่วน ปรับกระบวนการทัศน์จากการส่งออกสินค้าสำเร็จรูปมาเป็นการส่งออกชิ้นส่วนและสินค้าขั้นกลาง เพื่อเลี่ยงมาตรการกีดกันทางการค้า เช่น มาตรการ TKDN ของอินโดนีเซีย และการเข้าสู่ห่วงโซ่การผลิตใหม่ในตลาดอินเดีย เวียดนาม และมาเลเซีย
 - การชูจุดแข็ง Local Content ผลักดันบริษัทที่มีการใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นสูง เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในการเป็น Trusted Supply Chain และรับสิทธิประโยชน์จากกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) เช่น ข้อตกลง USMCA ผ่านทางเม็กซิโก
3. การขับเคลื่อนด้วยโมเดลความร่วมมือและการร่วมสร้างสรรค์ (Co-Creation & Joint Venture)
 - การร่วมสร้างนวัตกรรม เปลี่ยนเป้าหมายจากการเน้นยอดขายสินค้าราคาถูก เป็นการดึงดูดการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผ่านโมเดล Co-Creation กับประเทศที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน และแคนาดา
 - การร่วมทุนเชิงยุทธศาสตร์ ส่งเสริมให้ MSMEs ไทย ทำ Joint Venture กับบริษัทท้องถิ่นในประเทศเป้าหมาย เพื่อเข้าถึงเงินอุดหนุนนโยบายรัฐ เช่น โครงการเงินอุดหนุน PLI ของอินเดีย หรือโครงการยักษ์ใหญ่ เช่น Giga-Projects ของซาอุดีอาระเบีย
4. การบูรณาการ Soft Power และเศรษฐกิจใหม่ (Soft Power & New Economy)
 - T-Wave และ Creative Economy ใช้คอนเทนต์และวัฒนธรรมไทย (เช่น ซีรีส์ BL อาหารไทย) เป็นตัวนำร่องเพื่อสร้างความต้องการสินค้าไลฟ์สไตล์ แฟชั่น และบริการ Wellness ในตลาดที่มีกำลังซื้อสูงอย่างไต้หวันและจีน
 - การเจาะตลาดสังคมสูงวัย (Silver Economy) เร่งพัฒนาอาหารแห่งอนาคต (Future Food) และเทคโนโลยีการแพทย์อัจฉริยะ เพื่อตอบโจทย์สังคมสูงวัยในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก
5. การอำนวยความสะดวกทางการค้าเชิงเทคนิคและการทูตเศรษฐกิจ (Technical Facilitation)
 - การสนับสนุนการรับรองเฉพาะทาง ภาครัฐต้องเป็นตัวกลางช่วย MSMEs ในการขึ้นทะเบียนมาตรฐานเฉพาะประเทศที่เข้มงวด เช่น BICON (ออสเตรเลีย) Halal/BJPH (อินโดนีเซีย) SABS (แอฟริกาใต้) และ TFDA (ไต้หวัน)
 - การใช้แต้มต่อทางภาษีเชิงรุก เร่งปิดดีลข้อตกลง CEPA (เช่น UAE) และผลักดันการใช้ประโยชน์จากสิทธิ GSP+ หรือ FTA เพื่อเป็นทางลัดในการเข้าสู่ตลาดที่สาม เช่น การใช้ศรีลังกาเป็นฐานการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป

The logo for Trade Policy and Strategy Office (TPSO) features the letters 'TPSO' in a bold, white, sans-serif font. The letter 'O' is stylized with a white swoosh that curves around its right side. The logo is set against a dark blue background with a world map and glowing blue lines connecting various points on the map.

TPSO

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
Trade Policy and Strategy Office

563 ถนน นนทบุรี อำเภอ เมืองนนทบุรี จังหวัด นนทบุรี 11000

More Details

Facebook

สำนักงานนโยบายและ
ยุทธศาสตร์การค้า

LINE

@TPSO.Tradeinsights

